

שיבת ציון

מ פ ר ט ט כ ו	
שם במקור	← Luciana
שם צופן	← אורה
שנת בנייה	← 1946
סוג כלי השיט	← ספינת משא עשויה עץ, ממש אחד, מידותיה: אורך 121 רגל; רחב 28 רגל, עומק 13 רגל
חפוסה/הדוזק	← 287 טון
הנעה	← מנוע דיזל איטלקי אנסלדו
מהירות	← 7 קשר

ההיסטוריה של הספינה: נבנתה באיטליה והיתה רשומה בגנואה. שימשה להובלת משאות לאורך החופים בתקופת המלחמה.

רכש והכנה

המוסד לעלייה ב. באמצעות איש קשר מקומי של המוסד. איטליה.
מאיטליה לצרפת.
הבריטים ידעו על הימצאות הספינה בנמל תחכנה. מרסיי.
מקומיים, אנשי המוסד ובראשם גדע שוחט.
על חסיפון בנו קונסטרוקציה ובה דרגשים ללינה. המתקן גרם לאי יציבות ולחוסר אפשרות לחסוות את סוג הספינה ומטרת הפלגתה. הוכנו שתי סירות הצלה ל-20 איש כל אחת, וכן 20 טון מים ל-20 יום, מזון ל-23 יום, דלק ל-18 יום.

הרכש:
מקום הרכישה:
נתיב שיט לנמל ההכנה:
גילוי בריטי בשלב זה:
נמל הכנה:
צוות הכנה:
ארגון הספינה להעפלה:

צוות ומלווים

דוד מימון - פלייט.
לא היו.
מייק הררי.
אלחוט מורס.
איטלקי.
שבעה איטלקים - קצין ראשון, שני מלחים, ארבעה מכוטאים.

מפקד הספינה:
מלווים נוספים:
גדעוני:
מכשירי קשר:
רב חובל:
צוות הספינה:

העלאת המעפילים

ב-10 ביולי 1947 בשעות אחר הצהריים יצאה הספינה ממרסיי לכיוון אלג'יר. בנמל הצטרף אליהם מדריך, וסוכם שתמתין להם סירה שתאותת להם כשיגיעו, כדי לסמן את מקום ההעמסה. ב-14 ביולי הגיעה לחוף צפון אפריקה. בתוף, 19 קיימ מערבית לנמל אלג'יר. השלטונות הצרפתיים שיתפו פעולה, ובליל ההעמסה לא היו מאוישות נקודות המשמר לאורך החוף.

נתיב שיט לנמל ההעמסה:
נמל ההעמסה:
יחס שלטונות:

מספר המצפילים : 411	
מוצא ושייך תנועתי :	אלג'יריה, רובם ללא שייך תנועתי. חלק חברי תנועת 'דרור'. מהם 120 ילדים ותינוקות. השאר גילאים שונים.
מנהיגות מצפילים :	בקבוצת חברי 'דרור' בלט הזוג מאיר ושושנה.
מחנה המצפילים :	בעיירה ברקי.
דרך הגעה לאזור ההעמסה :	במכוניות פרטיות של יהודי הקהילה, מברקי למפרץ.
ההעלאה :	ב-14 ביולי הגיעה הספינה אל מול חוף אלג'יר. במשך אותו יום הסתובבה.
	ב-15 ביולי בלילה נראה נצנוץ חלש מהחוף. הסירה שהיתה אמורה להמתין לא הגיעה. במקום זה אותנו לספינה מבית החרושת ללבנים, שהיה באזור ההעמסה.
	ההעמסה התבצעה באמצעות סירות שנשכרו מדייגים ערבים. היה אי סדר בהעמסה, מפני שרק שתי סירות משוטטים קטנות פעלו. ההעמסה החלה ב-23:00 ונמשכה עד 02:00. האנשים לא היו מאורגנים ומושמעים, מפני שלא הודרכו לקראת הצפוי להם.
ארגון הספינה :	בעזרת מדריכי התנועה חולקו תפקידים על הספינה.

ההפלגה

תאריך הפלגה ושעה :	16 ביולי 1947 לפנות בוקר.
נתיב ההפלגה :	הספינה יצאה בחשאי ללא בעיות, בנתיב כף בון, כף מטפן, דרום כרתים, חיפה.
אירועים בדרך :	לא היו אירועים מיוחדים. הספינה אמורה היתה להיפגש עם "יד חללי גשר א-זיבי" ליד כף סידרוס בכרתים, כדי להעביר אליה חלק מהמעפילים. בגלל תקשורת לקויה וחוסר מכשירי ניווט לא התקיימה הפגישה.

עימות עם הבריטים

גילוי ולייח בריטי :	הבריטים ידעו על ההכנות בנמל מרסיי, לכן הציבו משחתת במיצר מסינה כדי לעקוב אחר כיוון הפלגתה, וכן הפעילו סיור אווירי בין סיציליה לכף בון. יום לפני הגיעם לכף בון חג מעליהם מטוס. האנשים ירדו מתחת לסיפון, אך המבנה על הסיפון משך תשומת לב. למחרת הגיעה משחתת, אך לא ענו לקריאותיה, והיא המשיכה ללוות את שיבת ציון. שלוש משחתות נוספות הצטרפו ללוות את הספינה.
הכנות לעימות והוראות :	החלו לבנות מכשולים מלוחות עץ, והכינו בקבוקים, קופסאות שימורים וחפצים שונים, כדי להשליך על הבריטים. על הסיפון נמרחה מרגרינה. האנשים חולקו לקבוצות ונקבעה תוכנית הגנה. נעשו פעולות הסברה, מפני שהמעפילים חששו מעימות אלים והעדיפו לשוט לקפריסין.
העימות :	במרחק חמישה מיל מנמל חיפה נגחה אחת המשחתות את הספינה. הגיעה הוראה מפורשת מהארץ לא להתנגד בגלל התינוקות שבספינה. ב-22 ביולי עלו הבריטים לספינה ובאמצעות מקלות ונשק השתלטו עליה. המנוע חובל כדי לעכב את ההשתלטות, ולמנוע הפלגה לקפריסין. ב-03:00 נותק הקשר. לאחר ההשתלטות, ב-04:00, נגרה הספינה לנמל חיפה.
הורדה :	תוך התנגדות פסיבית במזח בנמל הועברו האנשים לאמפייר שאלטר.

חילוץ מלווים

הוראות והכנות לחילוץ :	עם גמר ההשתלטות נכנסו המלווים לסליק.
החילוץ :	חולצו בעזרת פועלי הניקיון, שבאו לנקות את הספינה לאחר פינויה.

תוצאות

נפגעים :	אין.
לאן הגיעו המעפילים :	לקפריסין.

23.7.47

2350

מ - ש"צ

תאריך 23 שעה 0830 צפון 3600 מזרח 2241 מהירות 140 קודם 0659 ? הים שקט

.7.47

2130

מפ 80

ל - ארנון
מ - יסעד

חודיעו לאורך וחומה על המצב על כל המלווים להשאר עם המעפילים ולא לנסות לרדת מצל חומי. להשמיד כל הניירות על הכלים. לדאוג שבדגה תספיק אורה וחומה לא תוכלנה להסיע המעפילים חזרה למערב על המעפילים להתגבר בכל כוח להורדתם אצל בנימין ואשלט

24.7.47
25.7.47

1910
1625

ל - אורה וחומה
מ - ארנון

1. / בדכתנו וברכת הישוב שלוחה לכם
2. / האם המטחית מלוח אותכם. מתשובתכם תלויה קביעת מקום העבודה
3. / היש לכם קשר עם הספינה שניה.
4. / 4500 מעפילי האניה שקדמכם חועברו לפנאט שבוע לשלוש אניות ברוש לפי הודעת הממשלה הוחזרו לצרפת, ארץ מוצאם. ממשלת צרפת הודיע שלא תתן להורידם בכוח. דאגנו שלא ימצא עולה שירד מצפון. טרם ידוע גודלם
5. / תעשו הבל, עד כדי חבלה בטכונות, למנוע מהאויב מלכוון את ספינתכם לכל מקום אחד מלבד חומי הארץ.
6. / באם תועברו בכוח לאניות גירוש בחיפה או במקום אחד על כל המלווים להצטרף למשלוח ולא לנסות לרדת.
7. / תדאגו שאף אחד מהעולים לא יודיע את ארץ המוצא או נתיבותו.
8. / באם האויב יצליח להביאכם לחוף אתם תתנגדו לרדת מהאניה. כמו כן תתנגדו להעברה לאניות גירוש בכל מקום.
9. / על התנהגותכם בזמן הכיבוש על ידי האויב תקבלו עונשו הראוי

25.7.47

0830

שקט

ל - ארנון
מ - ש"צ

תאריך 25 שעה 0600 צפון 3358 מזרח 2725 מהירות 100 קודם 063 ? הים כינוני

25.7.47
26.7.47

1430
0250

ל - כלים (אורה וחומה)
מ - ארנון

1. / בהתחשב עם המסיבות שהסברנו במברקים הקודמים אל תתנגדו בלב ים. שטרו כוחותיכם להתנגדות נמרצת בזמן הנהגתם לאניות הגירוש או בזמן שינסו להורידכם בכוח בחוף אחר

./

14/4
85
ת.ת.

4/4

16.7.47
17.7.47

2156

מס. 52

ל - ארנון
מ - יסער

נסיין הקים הנוקר מחנה לארבע מאות איש ע"ש ישיבת ציון י"ג
פרטים תקבלו מסידוני

19.7.47

1950

מס. 42

ל - ארנון
מ - ליאונרד

ישיבת ציון מודיעה: בשעה 0600 התחילה מלוח אותנו
משהיתה. שאלה אותנו ללאומיות לא ענינו

21.7.47

2242

מס. 65

ל - ארנון
מ - יסער

ישיבת ציון מודיעה, כי משהיתה מלווה אותה.

ס נ י מ י

מפי שמעון (ראה את אנשינו בפריז בסוויס 19.7.47)

1 / אורה מלווה משהיתה, הפליגה מאטלס ביום ג' 15.7 בערב

2 / החומה הפליגה ביום ד' 16.7.47 בערב. החומה לא הועה לליאונרד.
האנשים הובאו לחומה ע"י שני כלים אחרים. ההעמסה היתה ע"י קורסיקה
בלב ים

בס לאורה ובס לחומה אין מספר מלא של אנשים.
ניתנה הוראה להעביר מאורה לחומה גם כשהמשהיתה תפסין ללוות.
השיקול הוא שהסיכון איננו גדול וצריך פעם לעשות נסיון אורה
תתן סימני ס.א.ו.ס. והחומה כאילו תציל את אנשיה.

אין עדיין קשר בין החומה ואורה

16.7.47
22.7.47

מס. 34

מתוקן!

מ - אצל סידני

המכונה ישיבת ציון יצאו בה בערך ארבע מאות עולים ביניהם מאה
תינוקות. פרטים כנראה עליה אוכל לעשרם ושלושה ימים, מים לעשרים
יום, דלק 18 יום. מהירות: ששה עד שבעה קשרים, טיינת מוטור בת פרש
אחד, בניין ירוק אפור על כל הסיפון. מניסת דגל בנימין. שתי סירות הא צלה
לעשרים איש, חמש מאות חבורות הצלה. המלווה דוד סימון הגדעוני
סייק. לא ידוע לנו אם יתוסף עוד מלווה כאשר יצא. על הסיפון בנוי
מקנה ברזל וכמו בן קנינה אפורה

ש/ג

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות עיון וחינוך.

22 / אקטמו אנו קשר עד קצה יכולתכם. למי הנסיון אשר להשתמש במכשיר גם כשהוא על האניה. את נירות הקשר תשמידו לפני עלות האויב. על הפסקת הקשר מצדכם אודיענו בסימני הפסקה.
 23 / רצוי שתכינו מקום סגור בטור בטכיל מקסימום העובדים הנדרשים בתוספת איש אחד נכס.
 על המטענים להצטייד במסכות גז ובאוכל ומים ליומיים עליהם להיות לבושים בגדי עבודה נוסח ארץ ישראל. הם יוכלו להתגלות רק אחרי שיעלו אנשינו לנקוי הספינה. תזהו אותם ע"י שירת עברית. הנדרשוננו מקום ההסתרה.

2577247

2143

שקט

מ - ש.צ.א.

תאריך 25 שעה 1430 צמון 3346 מזרח 2825 מהירות 10 קורס 06 הים בינוני

2143

שקט

ל - ארנון
מ - ש.צ.א.

אנו אנו אוכל ומים לחמסה ימים. דלק לשמונה ימים.

1900
2150

ל - ארנון
מ - ש.צ.א.

על סמוגנו 411 נפש מהם 120 ילדים ומינוקות ברוש משחור. שתי סירות המכילות יחד עשרים איש. מלצרים סנייפר ודרור המשחיתה מלוח אנו סכף נוף שפתונים שומרים קשר עם כלי השני.

24.7.47
25.7.47

1915
1850

מס. 16

ל - לבליט

1 / מה הרכב המשלוח. כמה גברים נשים וילדים וזקנים.
 2 / כמה סירות ולכמה אנשים.

1948

ל - כלים

1 / את מעודות מלחים כל תשמידו מסתירו אותם היטב.
 2 / לכמה זמן יש לכם אוכל ומים.

2677247

0903

מס. 1
ל - שיבת ציון

כמה עובדים זרים יש לכם?
 8 עובדים זרים

מטענים

1010

מ - חממה

תאריך 26 שעה 0500 צמון 3329 מזרח 2856 מהירות 090 קורס 055 הים בינוני

7/

14/4
 86
 לקי

25.7.47

1140

פ - ש.צ.

תאריך 26 שעה 0630. צפון 3328 מזרח 3027 מהירות 10 קורס 071 (?) הים בינונא

ל - אורה
פ - ארנון

המלחים עם מכשירים שונים יהיו מוטורים בטאנק הסיה העליון השמאלי בהרטום אולם הנוסעים האנשים יטאגרו בהדר שרשרת הכניסה בקרקעית המשבחה בהרטום. מאתנו יהיה דרוג (הררי סיכאל)

24.7.47
26.7.47

2000

סקט

ל - ארנון
פ - ליאונרד

מבקש תשובה מידיעת
האם התעברה תבוצע?

26.7.47
" " "

0915
1140

סקט

ל - ש.צ.

מתי לדעתכם תגיעו להיפה?

פ - ש.צ.

תאריך 27 שעה 0600. צפון 3253 מזרח 3232 מהירות 10 קורס 90 ים שקט

27.7.47

1030

ל - ארנון

מסתדל להפגיש מציע לחכות לאנשים כדי לערבה מקוסות פוצא.

2015

ל - ארנון

אנו במרחק 60 מיל מהיפה יש באפשרותנו לפתח ששה קטרים בגיע מהר בבוקר או לפי הוראה ככתב

2025

פ - ש.צ.

בל תקשינו את המהירות תלכו יחד להיפה בהודעה הרשמית נאמר הערב שפתר בבוקר הם יביאוכם להיפה וכשם לקפריסין על אחד הכלווים לנסוע לקפריסין היתר יטאגרו

28.7.47

0415

פ - ש.צ.

הסתלשו על הכלי וסובלים להיפה

1414
90
איקיה

1414

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו רבות

23.11.47
24.11.47

10/14

0280

מס. 93

ל - ארנון
ס - יסער

אמרים פרידמן באטלס לא קבל מסכורתו
תסעה חדשים. קסטל לא קבל-חדשים. דאגו כדחייפות
לחלם. והודיעונו תוצאות שפולכם אצל הטובין.

14/4
106
א.י.ק. ה

עצמוני
א.5

10/14

14/4

10/14

מסמך זה הוא העוק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעהב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

מק"א 7.11.47

3.11.47

פ/א

מתוך מכתבו של יסער.

אצל אסלס אנו נתונים במצב חסור. בודאי שמעתם
 מנסין על הצורה שרוכז שם וסצפה ליציאה. טרם הצלחנו להוציאו והדבר
 לוחץ עלינו ביותר. גם יחס השלסונות אלינו - הודע - בודאי בלחץ סדורים
 שונים "שחודים" ואויבים. כפי שתראו הולך מצבנו וסטתכן. כיצד נצא
 למרחב טרם נתברר, והיותנו תלויים רק באפשרויות אצל אנשי וכרוך
 איננו מרנין ביותר.

.ח.1

14/4
 103
 פ.א.

o/cx

שם הארכיון: א"ב
 מספר תיק: 14/4

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומע"ב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
 אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
 הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

2040

מס. 44 - דוח

ל - יסער
מ - ארנון

רויטור מודיעין - על מספר ארבע מאות, מתוך שש מאות
שנסר להפליג סאלג'יר.
מודיעין פרטים.

10.11.47

2196

מס. 35

ל - ארנון
מ - יסער

במשוואה לספרים 44.
האנשים נאסרו ומיד כוהררו.
בדעתנו להעביר פתים מהם לסידני ואשר לפזר.

14/4
104
א.ת.י.

א.3

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט - הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדיון.

12.7.47
16.7.47

מידי!
פתוקן:

מס. 37

ל - ארנון ואימן
מ - יסער

הכרחי ששלושת האנשים לעולם יבואו מיד.
ידידינו כאן דורשים בתוקף. הודיעו את השמות ונסדר מיד
דריעות עבורם.

הובטח היום לידידינו כאן, כי האנשים אצלכם ~~אחרא~~
מפכים רק לזריעות, הדבר הכרחי להמסכת עבודתנו כאן
כימים הקרובים.

14/4
(87)
ה.ת.פ.

ח. 8

שם הארכיון: 21/1
מספר תיק: 14/4

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנח בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

2.8.47

2055

ס.ס.

ל - ארצות
ג - יסעך

הודטנו לבטל פגישת אורח וחזמת,
כשנתברר שכתיהן מלונת.

איבנו בטוחים שהודיעו לכם על

ההודעה.

ה.ה.

אלה

17.8.47

סודי

ל - טבא

הודעה: המלחמה בהעכלה.

עט בואו סל סתי אביות המעפילים האחרונות נשלח סירוסלים קצין
בולגה גבוח לטס הקירת האבאים. מסי המעפילים נודעו לו הפרטים
הבאים -

מסקד האניה היה כחור במס דויד. המסקד קיים קטרי אלוט
עם ארץ-ישראל. חוף ההפלגה היה בתוניס. מקום ריכוז המעפילים היה
בקבוצת הכסרה שבתוניס. האנשים באו ממרוקו.

באות האביות במצא מסדר, ממתח לכתב-סתר וכן יומן קורוטיך
של אחד המעפילים נבו מרטים רבים על גדודיו המאורגנים מפולין עד
צמון אפריקה.

בעקבות החקירה הזאת יוצא הסבוע לתוניס אחד מקציני חבולת
הגבוהים סכירוסלים. הקצין יוצא באוירון, ותמקידו להטלים את הקירת א
דרכי ההעמלה מצמון אפריקה.

3.3
א.3

22.8.47

טורי ביותר.

הנידון: דו"ח ה-פ.ס.מ. מקפריסין (יחידה כמ' 299)
פירם 12.8.47

1. רכישת מבין עולי האניה "שבי ציון" מוצאם מקסבלנקה שבטרוקו.
 2. בגלל אמצעי הבטחון היעילים של הסוכנות, אי אסר היה לברר יימח היו מקומות הרכוז ובמל ההפלגה של מעפילי האניה ייחד הללי גטר ז"ל.
 3. שתי הכתובות הנאות בחכמות כבעלות ערך מאחר שהן נמצאו אצל המעפילים שבאו באניות זרות.
- VIA MILANESE IO VENICE /א.
VIA DE GASPERT 27 GENUA. /ב.
4. אצל חוזג רודנברג נמצאו שני מספורטים פולנים, ורשיון כניסה לאמריקה.
 5. אצל אחד העולים נמצאה רשימה במפקטו הכתובת: ט.י. ליכוביץ, כטר אתא, ומזכירות הקבוץ בתל-אביב. הבולטה סבורה שליכוביץ זה הוא אותו אדם שנהל בזמנו אתמחנה הנדחים בזרוב ביגוסלביה.
 6. ועד המעפילים בקפריסין ידע על בואן של שתי אוניות המעפילים האחרונות עוד לפני שהגיעו לחיפה.
 - ועד העולים הסב שכאוביות יבואו יותר מכני עלית הנועד. כשהגיעו המעפילים לקפריסין לא שמחו לקראתם כלל, כללאת בגלל היותם חורים במפון אמריקה.)
 7. הפעם היות תלונות מועטות מצד המעפילים גגד מקומיסטריים הטוליסטיים.
 8. עם המעפילים באו הרבה עוטי תעכולה וטנהלים טכניים.
 9. כין המעפילים היו 30 פרטיזנים קומוניסטים, וכמאת חברי ביתא דובם מגרסניה.
 10. במחנות קסילוסטימכו וקראולוט נמסכים האמוניים הצבאיים. האמוניים ברובם הם מרגילי סדר.

3.8.47

1215

סד

ל - ליאונרד ויסער
ס - ארגון

מרטים מסוימים הידועים לסעיד על חנסיא, אורח וחומה.

א. את האחריות להכנת חנסיא היא הגברת לני סמסרה לנאג חנסיא לפני השלבתה פעודות צרעניות סזוימות.

ב. את הכוונות הנכסכות כמקודות למארגני העליה הבלתי חוקתיות 1. לפסידווארץ-ישראל בעיר הבירה.
2. החלוקה במידות

Shipping Papers בידו הסעיד נמלו
של החומה. *Perman's* 1.1

ד. לא ידוע להם במל היציאה של החומה מליאונרד, ידועת להם רק הארץ, ומילנו במקום ריכוז.

ה. ידועים להם כמות הקבוצים של אנשי החומה.

ו. חלק מתוכידי בדעון של החומה עם הפענוח במל לידיהם, כנראה שהגדלונבי לטרות אנדקנב הודאותינו לא הסמיד אותם.

ז. נמצא סכתב בחומה כמנה תקנה לטידני מחשבים אהרי כותב אכתב.

ח. ידוע להם סרוב העולים כל היאורה הם מאטלס, דהיא חוכנה במידות ב- 10.6 דחסיטון הכספי שלה נעשה עיי הסוכן.

לצד

מספר

מספר הרכיב
מספר הרכיב
מספר הרכיב

14/4
93
א.ת.ה

לצד

5

שם הארכיון: 14/4
מספר תיק: 14/4

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

2278947

Handwritten notes: *11/5* and a diagonal line.

לשנה

24173 ידע

הגדרת דו"ח - 2000 קטגוריה (הידה 200) כיום 12-8-47

- 71 רכיב ע"ש האגודה שבו צ"ח מוצא קטגוריה סכומים
- 72 גליל אמצעי הכסוף הישנים של הסוכנות, אי אפשר היה לברר אותם כי קטגוריה הרכוז זכרל הפלבה של קטגוריה האגודה היד קללי גשר
- 73 מתקנת המותח המותח בהסכנה בעלמה ערך סכום שהן נמצאו אצל קטגוריה שבה האגודה שזכרו
- VIA MILANESE IO VENICE /24
- VIA DE GASPERT 27 GENUA. /24
- 74 אצל זוגה לרונגריה נמצאו שני סכומים של 100 ג'וה"ש ביום 21/1/47
- 75 אצל הזוג קוליה נמצאו שני סכומים של 100 ג'וה"ש ביום 21/1/47
- 76 ע"ש קטגוריה קטגוריה ידע על כסף של סוף אגודה הישנים
- 77 ע"ש קטגוריה קטגוריה ידע על כסף של סוף אגודה הישנים
- 78 ע"ש קטגוריה קטגוריה ידע על כסף של סוף אגודה הישנים
- 79 ע"ש קטגוריה קטגוריה ידע על כסף של סוף אגודה הישנים
- 80 ע"ש קטגוריה קטגוריה ידע על כסף של סוף אגודה הישנים

Vertical column of text on the right side of the page, containing various entries and possibly a list of names or identifiers. The text is partially obscured by a dark vertical bar on the far right edge of the scan.

דו"ח על העברת הנוסעים מהאניה
אלוציאנו (שיבת ציון)

הנוסעים.

1. / העולים (הפוטנציאליים) שהגיעו ב-לוציאנו, היו יהודים
ספרדים שאנו בעיקר מאפריקה הצפונית-הצרפתית. ביניהם כמה מצרפת
בזמן ואחדים מפילו מאיסליה וסנג'ר.

2. / הנוסעים, בלי יוצא מהכלל, עשו רושם של אנשים בבערים מבני
השכבות הנמוכות ביותר. הם היו פוכי מחלות. התנזרות עם גרבת (מחלת
עור) פעלה מובלה על ראשיהם נישאו על זרועות נשים הדומות בחיצוניותן
לערביות ילדות הארץ. אלו היו במצב מבחיל עוד יותר. רובן הלכו
כקופים. אפילו השוטרות הערכיות שעכו אצלן חפוש, ואשר לרן יריחן
עברו יהודיות מזוהמות רבות, היו מזועזזות ומלאות בחילה.

3. / לא היו כל ידיעות על נוסעים מיוחדים כגון כתבי עמונים -
דבר שלא הפתיע.

4. / הגיל הממוצע של הנוסעים היה בין 20 ל-25 שנה. היו רק ילדים
סועטים ואחוז קטן מכרגיל של נשים. מרבם נראו כסועלים שחורים, או
כפושטי-יד, ופרט למקרה אחד היו כלם מכוערים.

5. / הם נשאו אתם רק כמות קטנה של מטען, שהיה מרכב בחלקו
הגדול מטפשושים מלובלים, שמיכות וצע'פים. כמעט ולא היה אחד מבין
400 היהודים ב'לוציאנו' שהמצאו ברשותו תפסים שהיה כדאי להתזיקם.

6. / יש ענין בציון העובדה שרובם דברו צרפתית וערבית וכי רק אחדים
הבינו עברית. דוג אחד נשמע משוחח בספרדים. לרוע המזל לאנתנה
הזדמנות לצי המלכותי להפגין את כוחו בעת לכידת הספינה, והיהודים
הגיעו לחיפה כשהם בלאי כשהון וחשיבות עצמית. משום כך לא רצו
לדבר, ורק איפורמצייה מועטת אפשר היה להציל פניהם - השוה עם הספינה
הספרדית (notice) האחרונה, אנאל ANAL, שנוסעים גם כן שמרו
על השתיקה בקפדנות. סבורים כי ליתר הצלחה זכו המשטרה הבריטית-אמריקאית
וה-סי.אי.די. שנוכחו בסמפר גדול מתרגיל, ואשר בשלו חלק מהתפקידים
הכבוצעים כרגיל ע"י אנשי I.I.I. (כנראה illegal Jewish Immigration)
עליה יהודית נחש-הוקית) של המחלקה הזו.

הנסיעה.

7. / רוב היהודים הגיעו לנקודות מעבר כעצמם. לא היה שום סימן
לכך שנבנו כרטיסים במדכוזי השליחה לפי אנוח הרגיל. סועטים מאד
מבין הנוסעים עלו על הספינה במארסיל ב-17 ביולי בדרך, מקום שם
הוכנה וצוידה להפלגה: - דברים כגון מכשירים לכנור ולקונטרבס היו הוצגו
מקומית של בייטי במארסיל. רוב המסליגים הובאו במכוניות-סידות מאנדר
לנמל צרפתי אחד באפריקה הצפונית ועלו מיד על הספינה, לאור היותם
בסיעת שירת הסכוניות ארכה כשלוש שעות.

8. / זאמן הנסיעה בים אינו ידאי. על סמך העודות הנמצאות
עמה מרשות הסי.אי.די. - שלדברוננו אי אפשר היה לדונק אותן ב-18
סבורים כי הנסיעה ארכה מ-12 עד 14 יום.

16/4
29

1/2

XXXX

מסמך זה הוא העתק מצ'לם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעובד-ס" - הארכיון לחולדות ה"הגנה"
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדון.

מעמולה.

9. / היהודים על הספון היו קנאים כשם שהיו מלוכלכים. לרבים היה מבט פראי ומשוללה. מספר סיסמאות נכתבו וצוּכְעו, אך סולקו בשרם חגיגת הספינה לחיפה. דגל ציוני כודד התנוסת בראש התורן.

העברת הנוסעים.

10. / כשתקרבה האניה לרציף קשורה אל סירת גרר, שרו היהודים שהיו על ספינה את ההקפות במקושר ובמבטא גרוע. לבסוף שותקה שירתם ע"י הרמקולים שדרכם נתנו להם הוראות בעברית ע"י אחד המתרגמים של המחלקה. זקן אחד ירד בכבש, ונדמה היה שהכל יעבור בשלום.

11. / אולם, קבוצת פרחים צעירים, ובתוכם יהודיה אחת, קבלה על עצמה את התפקיד למנוע כל ירידה נוספת הן ע"י הוכחה והן בשכוש בכח. הקבוצה הזאת פוזרה במהירות מבלי שתיל אחד מהחיל הפוסט יכה אפילו מכה אחת, אם כי היהודיה תגיל בסתם לקטוע בשיניה את ידו של סרג'נט-מיג'ר אחד.

12. / החיילים הנוסעים שנהלו את הפעולה המתנהגו בהתאפקות למרפת נוכח ההתנגדות הפראית שהלכה ונשנתה. העברת האנשים בספינת תוך שעה וחצי בערך.

האניה.

13. / האניה אצאל העלתה סרחון יותר מכל אניה יהודית אחרת השנה, ואם אפשר הדבר, היתה גבס מזוהמת יותר. על ספינה נמצאו מלאי דפואות שונות מתוצאת איטליה וארפת, אולם לא נעשה כל נסיון להתאימן לצרכי התגוננות מפני שאירע ב"פרזידנט דרפילוד" (יציאת משיז).

14. / סבורים כי האניה היא ממוצא איטלקי וכי חבר העוברים גויס במקום.

שרות הבטחון.

15. / שרות הבטחון של היהודים עמד על הגובה, כרגיל באניות קטנות, או במקרה של נסיעה ארוכה. העובדה כי מספר זה גדול מביין הנוסעים היו ילדיים שלא ידעו לכתוב ולא היו מסוג האנשים הנושאים עמם מכתבים ותעודות, יזרה כהדבנה לשרות הבטחון היהודי. נוסף על כן, הודרכו הנוסעים בהקפדה לענות במלה אחת ויחידה גישה לכל שאלה ישירה שתופנה אליהם. הדרך היחידה להשגת אינפורמציה בעל-פה ע"י חקירה בלתי ישירה ונקשבה לשיחות.

16. / בקודה מענינת נקשר עם ידיעה מוקדמת על האניה נתגלתה בעת שמד משה ברמסון מהג'וינט A.S.D.C., בחיפה, שוחח עם חבר המחלקה, זמן מה לאחר שהאניה הגיעה לכנל, נקשר לסדרי הדאר של המפעילים. הוא לא הכיר דאגה לסדור חלוקת ניד למכתבים לנוסעים שנמצאו על ספינה של ילוציאנו, אך רצה לעשות כן למען הנוסעים בספינה הנאה. ע"י כך הראה כי היה ידוע לו מהו סוג היהודים הנמצא על הספון.

שמוש בתעודות.

18. / כל תעודות נמצאות ברשותה של ה-סי.אי.די. אך מכל מקום מספרן היה מועט. העדר כרטיסי הסוכנות היהודית והמפלגות משאיר מתח להנחה כי האניה היתה ברובה עסק של יוזמה פרטית.

4/1
95
27.10

./.

החלק השני היו משפחות שהגיעו בעיקר מפרנס אלג'ירי ומדרום
טוניס, משפחות המסופלות בהרבה ילדים, עד מהרה נוכחנו לדעת שהם חומד
פצויות צאריך לשמש דונב פנין זבנין בעבודתנו. ראשית היות זבעלי המשפח
עצמם הם אנשים עובדים בדונב, אך גם במקרה שלא - התקנה היא ביילדים,
זכנראה שלחבא יהודה חומר זה את רוב העליה ששם.

ארגון ורכוש האנשים.

האנשים שזמן רב יעבור על שבאנוך את מספר האנשים הדרושים
וחנה, פנין עם התחלת העבודה נוכחנו שאלהם והוצון לעליה צדוף מאד ויש
אלפים נעדרות אלפים המוכנים לעזוב את עסקיהם ועובדיהם לעלות ארצה.
זה התבטא בפניהם ובעיקר בעבודות על גבול המדינה - מצדדים אלג'יריה וברובם
טוניס - ששם עיירות שלמות שמש על 3000 - 5000 משפח המוכנים לפקוד
את הכל פידו בתים, עסקים זכו, לקחה מקל גיד ושק על שכם ולעלות ארצה,
נחרדנו ששם לתבועה המסיחית שתקום. ידענו שהעמולה לדיכוישם אנשים נמען
הארגון שהיה הפך כולו במשך ימים אחדים שלמשק עצמית של יסכדו ולא
יעדכו כי אילו מקום לכולם יחד, אין צורך להעיר ששישבתו עלתה לנו בדמיון
ולא הכלחנו ב- 100% אחוזים.

מדוע התחלנו לעבוד בתנאים האלה בלי להבטיח מספר יונת
גדול של איש בלי לחכות לכספים בלי להקים ארגון תעיל זכנ'ה הפה
זה בימי בן-הבט, והריוזיוביסטים כבשו את הרחוב שלטון גמרה. יתם
שמנהלים את המאבק בארץ - ואם תעפלה בחוץ לארץ. וכל יהודי בעל שאר
רות, ועוד כסף פיד נותם לעזרתם - עבודתם היתה ארגון אנשים והעברתם
לצדפת (שמש היו עולים באניות שלנו כסובן...), וראינו - שהנועד
והיהודים השוכים לאט לאט הולכים ועובדים לשורותיהם, נרתמים לעבודתם
וללא החילון מיד - מי יודע אם היתה לנו תקוה גם מבחינת עליה וגם
מבחינת תנועתית להקים את ההריוסות האלה מחדש. ולכן לא חכינו לתנאים
מתאימים, כי התנאי העיקרי היתה אמצעות לעלות ארצה.

העליה

הסידור היה שצריכה לבוא אניה מסדסיל בשבת 10.5 לפנות
ערב, לאכות עד חושך במרחק גדול ולהתקרב עד למול פדורות המחנה.
אם נסדסיל היה מרליקים, צרב צרב במשך שבועות לפני עליהם (יהודים)
העליהם בנה סירה, זכנ'ה איתה בהחשך - למקום המעון והעמסת
האנשים.

המחנה היה כאמור בצלע של הר, ואתליו הצהובים כלטו למרחק
של עשרות קילומטרים על פני הרקע הכהה של היער והאדמה שכיסו את
הצלע הזה, ולכן משונה היה מאוד, כאשר כבר ביום ששי הרגשתי באניה
מוזרה הפסתה בנת בתוך המרוץ הקטן במרחק מאות מטרים מהחוף, ופדי
פעם בפעם נעמדה מול המחנה. בעיקר הורגש הזכר ביום שבת, לפני הצהרים
ואחר הצהרים אותה אניה שוב עגנה מול המחנה - במקום בולט לעיני כל
דייגי הסביבה.

14
90
א.י.

את התכנות לעליה יכולתי להתחיל רק בחוראה מאלג'ירי והקשר
היה רק בבלי דכב. דרק ב 4 אחת'ט הופיעו יני ואפרים וצדפתים (יהודים)
ואז נודע לי שזו האנה באמת. יני רגז מאוד על שהיא רק מתנהגת -
מסתובבת גלויים ובאופן בולט כזה מול החוף שלא לפי תכניתנו והוראותינו.

תכנית העליה היתה שהנועד צריך ללכת ברגל עד מקום המעון
(3 - 4) קים ותמשפחות תוסענה, (כאן יש להעיר שהרגלנו את ערביי
הסביבה לראותנו משיילים במספרים גדולים בשעות הערב המוקדמות)
בשיל הזה, כבפעמים הקודמות אי אפשר היה לקחת לא תרמילים ולא
שמיכות - כך שהאנשים יצאו בכותכתם לעורם. הנועד הגיע למקום ששם
החלה העמסה במקום שעמדה הספינה.

ס
" א
נ

חלוקת העבודה בינינו היתה שאני נשארתי עם האקטיבה
המקומית במחנה לארגן את היציאה, ואפרים ויני קבלו את המשלוחים

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט - הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו בדיון.

ליד הכלי והעפסו אותם. למשפחות שהוסעו באוטומובילים, ניתן לקחת אתם חפצים בשיעור של 10-15 קילו למשפחה לפי גודלה. ובתכנית היה להביא לנוער את החפצים והשמיכות לאחר שיועברו המשפחות, והנה בשיירה השניה נתפשו המכוניות (כ-80 איש כל שיירה) ע"י המטרה וזה גרם שהמטרה לא ידעה בדיוק את מקום העמטה, יש להוסיף שהבחור המקומי שניהל את השיירה כאשר נתפש ע"י המטרה החל בתימרונים אתה, כדי להרויח זמן; נתן לאנשים פקודות הפוכות מאלה של המטרה, מה שגזל זמן רב עד שהועלו הורה למכוניות והוסעו לעיר הקרובה, עד כוא שנית המטרה הספיק יני להעמיד את יתר האנשים והאניה הפליגה, האמת ניתנה להיאמר, שיני הטשיך בהעמסת האנשים לאחר שנודע לו שהמטרה כבר תפשה את האנשים ולכן לא נתן לו להשאיר את אלה שנשארו על החוף ולא להעלותם, מבלי שידע שהמטרה לא תספיק להגיע אליו. גוסף על כך היה לאורך להתגבר על עוד קושי: האניה הביאה אתה 4 סירות אשר שתיים מהן החלו לדלוף מיד עם הכנסתן למים. היתה אמנם עוד סירת מוטור ששכרנו מאת גנייים באלג'יר אבל זו, מיד שנודע לה על המשטר הסתלקה וכך נשאר יני עם 150 איש בשתי סירות מפותים וטערה מתחילה. (יני פקד על אפרים להסתלק כי לא רצה שגם הוא יתפש והוא התחמק מיד מהמטרה). יש סברה שהמטרה חשבה שזה ענין עם פבריהי נשק לכך הרפתה ולא רצתה להגיע לחוף, אלא עד שתגיע תגבורת. וכל אלה שחקו לו ליני. יני והחברים המקומיים אסגם נתפשו אבל רק לאחר שהצליחו להעלות 400 איש.

אשר לי, מיד כשנודע הדבר במחנה, רצתי לתפוס את האניה מתוך חשבון שחם נשארו כלי חפציהם וכלי האקטיבה שלהם, ושמצבם איום. נתפסתי במקום ההפלגה וכשהאניה כבר לא היתה ועל החוף תיכתה מטרה לקבל את פני הבאים...

ישכנו בכית הסותר 24 שעות, ואחייק עוד עשרים וארבע שעות במחנה שלנו שסגרה אותה המטרה. יני ואני ושאר האנשים, ואחר-כך שוחררנו בלי שחקרו אותנו וכלי שנגרפנו לנו אי נעימויות מיוחדות כאקסז

כאמור פיד עשיתי את ההכנות להשיג את האנשים ולפגוש אותם; וזה היה המצב כאשר עזבתי.

1. / הממשלה יחסה היה חיובי, אבל לא הסכימה להרשות להקים עוד מחנה עכשיו ודרשה לפזר את האנשים.
2. / 200 נפש נשארו במחנה, ועוד 200 נפש באלג'יר העיר שהתגלגלו בבתי כנסת, כחנניות פרטיות של יהודים. 200 האנשים של המחנה נצטוונו להוציאם ולהטיל את המחנה תוך 24 שעות.
3. / שלפנו לפאריז, ושם בינתיים סדר הרשיון להקמת מחנות חדשים. צריך היה רק למצוא את המקומות (שלא היו לנו עוד).
4. / קמת התנגדות עזה מצד היהודים שהושבוים וכעיקר מצד הציונים המנהלים את הקהילה וכו' שדרשו תקופת "ייבוש" עליהם אנשים חכמה וכו'.
5. / לו גם רצינו לעשות הפסקה בעבודה היתה לנו לאן להחזיר את האנשים שמש שרפו מאחריהם את כל הגשרים - מכרו את הכל ולא היה שום טעם שניציע להם הקמת חיים חדשים באלג'יר.

תוספות:

14/4
91

סוף פסוק לא ידוע לי אך ברור לי שהממשלה נתן לנו לעבוד, צריך הרבה ארצי-ישראלים כדי שהעבודה תהיה יותר "נקיה" ופסודות. וכן גם צריך להקדיש הרבה יותר כספים. כי זה מקור לא אכזב של מאות אלפי נוער, אנשים וילדים.

לא היה לנו ראיון - והקשר היה שלפובי עם פאריז ומאריסל. הרמט האנשים באניה לפי השערתי הוא: 330 נוער בערך והשאר 60 נפש, משפחות. מתוך 350 יש ממש חברי תנועות, במובן הסודרני של המלה. 25. עוד 60 נבנים להיות חומר טוב. השאר - מאוד מסופק. שובים: יחס הצרפתים והממשלה חיובי - נותנים ויזות קולקטיביות לאלג'יר. מרוקו: יחס צרפתנים - אויב ומפדיע.

מסמך זה הוא העמק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדון.

תזכורת בהיספח.

19/ / עד כה לא היתה שם תזכורת בהיספח. יום לפני כואת של האניה הרבישו מספדות המחלקה בעיר כי התושבים שמחלים במיוחד, הרבו בשיחה, היו נוחים הנכונים לסייע. אך יתכן כי זה כרוך בהשענת המועילה של תקנות העוצר החסורות שהושלו עקב מעשה מבלת היהודיים.

מסקנות.

20. / את המסקנות הבאות אפשר להסיק מהעדות הנ"ל: -

- א. כי "לוציאנו" היה אניה של מחלקה שלישיית מיועדת למעמד היהודים "הטמאים" (במסכנות הודו - הסרגם).
- ב. אצילו את גשאה המוכנות היהודית בהוצאות הכספיות, תרי חלק גדול מארגון געשה ע"י יזמה פרטית; העזרה האמריקאית היתה כמות כאפס.
- ג. הג'וינט A.S.O.C. מקבל ידיעות מקרומות מוסמכות על העלייה הבלתי-חוקית.
- ד. ארגוני שרות הבטחון היהודי יעילים יותר באניות הקטנות.
- ה. האניה יכלה להצטייד במל צרפתי מאריך מאוחר, כ-10 ביוני.

14/4
89
א.י.י.

שם הארכיון: 14/4
מספר תיק: 14/4

לחוב
א.5

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעתיב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדן.

30.7.47

ס ד ע

לדלמי 81101 (אסף) כ/

הברון דויה קצין האינטליג'נס של הדיביזיה
הטכית המוטסת על עניני ההעפלה.

1. ביום 28.7.47 בא המפקד הכללי של הצבא בארץ - הגנרל מק-סילון, לחיפה עם לחזרתו בפעולת גרום מעפילי סתי הטכיות וסיבת ציון ו- איחוד חללי א-זיבא.

בשעה מאוחרת יותר נפגש מק-סילון עם גנרל בולס מפקד הדיביזיה הטכית המוטסת לשם התייעצות.

לא נודעו פרטים על הכן ההיעצותם של השני, אבל לפני שהגנרל מק-סילון עזב את חיפה - פקד על קצין האינטליג'נס של הדיביזיה הטכית המוטסת להכין דויה על הפרטים הידועים בקשר לסתי אניות המעפילים ונוסעיהן, ולהגיש את הדויה לידינו באותו היום בשעה 1400, כשהגנרל יהיה בשדה התעופה.

2. נודע כי בדויה הנאל (כללי) נאמר בין השאר:

אין ספק כי הסוכנות היהודית יודעת היטב על ארגון ההעפלה ותנועות אניות המעפילים. קציבי הבטחון של הסוכנות פועלים בכל רחבי יבשת ארומה ומארגנים או עניני ההעפלה.

בין הפרטים שבדויה נזכר שהסוכנות לוי, אחת מהאורגניות להכנות להטלתה של האניה שיציאת ארומה תבוצע, הכיאה כ-10 רגעים לפני הטלת האניה מבבל מט, תעודות צרפתיות פדויטות שבמסדרן לרכ והובל של האניה.

מסקנות קצין האינטליג'נס בקשר עם ארגון ההעפלה הן:

(א) האמריקאים פועלים רק על אניות המעפילות מצרפת.

(ב) באיטליה ארגון ההעפלה טוב יותר מאשר בצרפת.

(ג) הטטלה ואיטלקית עתה מאטן כזה עם להפריע להטלות של אניות המעפילים.

(ד) בידי האינטליג'נס ישנה עדות והוכחות שבקרוב תבאנה אניות בהכנות לדרך, ויתכן מאוד שאניה אחת כבר נמצאת בדרך.

לאנטי האינטליג'נס נודעו שתי כתובות המסכנות כמקורות למארגני העליה הבלתי חוקית בצרפת והן:

(א) Zionist H.Q. Rue De La Grande Arme'e " Etoiles" PARIS.

(ב) 24 Rue Des Convalescentes MARSAILLES

3. דויה ה-פ.ס.ס. על בואן של סתי אניות המעפילים האורגניות:

(א) איחוד חללי א-זיבא - בערכה כעת חקירה עיי ה-פ.ס.ס. והבולטת האזרחית.

בידי הבולטת נפלו ה- Shipping Papers וה- Passengers Cert.

בכל הטלגה של האניה לא נודע, אך אנטי הבולטת בלונדון מהאניה באה כמפילייה.

יוע שעל האניה היו 689 מעפילים שכאו מהקבוצים הבאים:-

- גובלטה - שהיב 51 איש. מהם 7 ילדים, 3 מטפחות, אשה חרת 1 אחראי - יואש.
- קטנו-נובו - שהיב 34 איש. מהם 7 ילדים, 9 מטפחות, נשים חרות - 4 אחראי אי
- קוטלמברג - שהיב 91 איש, מהם 18 ילדים, 16 מטפחות, נשים חרות - 4 אחראי - קניז'ניק אבדהס.
- ארניני - שהיב 94 איש, מהם 6 ילדים, 6 מטפחות, נשים חרות - 4 אחראי - ג'ינר.
- ונטולת - שהיב 134 איש, מהם 13 ילדים, 11 מטפחות, נשים חרות - 15 אחראי - טסה כגן.
- ניאלה - שהיב 58 איש, מהם ילדים - מטפחות - נשים חרות - 4 אחראי - ראובן פיגובה.
- קנוץ צופים - שהיב 21 איש. אחראי - אריה קרוביק.
- ניקולינו - שהיב 121 איש, מהם ילדים 24, מטפח' 22 - חרות 12. אחראי - רייכמן מאיר.
- 85 איש, מהם 19 ילדים, 15 מטפח', חרות 4. אחראי - דוד בליי.

בידי הכוללת הצבאית ישנה רשימה של 420 איש מהעולים באניה זו. רשימה נוספת של כ-200 איש הסמדה ע"י אסף. רשימה אחרת (טאינח בידי הכוללת) מצויב.

כתב הסדר נמצא גם הוא בין הנירות שהחרמו על האניה. (טופס אחד מצויב).

מהמעפילים נלקחו סכתבים שונים שהיו ברשותם ואחדים מהם מצויב אף הם.

לאינטליג'נס ידוע שמקום הרכוז של העולים היה כמילאנו. הנסיעה לא היתה מאורגנת היטב. לכל אחד מהעולים היה כרטיס אינדיבידואלי ולא קולקטיבי כפי שהיה נהוג בפעמים הקודמות.

המעפילים נסעו 9 סעות במכוניות ממילאנו לנמל ההפלגה. הנמל הוא גדול, ועל האניות עלו בסעות הלילה. ביום 7.7.47 החלו העולים הראשונים לעלות באניה, אך המסמרה אישלקית הופיעה במקום ודרשה מהעולים להתמודד בכסף.

ביום 16.7.47 עלו המעפילים בטנית, כסעות הלילה, והפעם ללא הפרעת מצד המסמרה. כחורה אתה סברה כי הסכה להעדר המסמרה היתה שחוד קציבי המסמרה.

בין שאר הנירות נמצאו תעודות מכוזשטט מיום 21.6.47, וכן סכתב שנכתב בפתח-תקרה בתחלת יוצ'י ובשלח לכתומ במרסיל.

הכוללת מחפשת עתה את היהודי מפתח-תקרה שהיה במרסיל.

(כ) האניה יטבי ציוני.

לאינטליג'נס ידוע שהאניה הוכנה להפלגה בצרפת ביום 10.6.47. עניני הקונסטרוציה בין המעפילים היו טובים יותר ולא גלו דברים בנקל. מרגשת הרבה יזפה פרטית בארגון הנסיעה, אלא שברור שהמסון חכטפי בעסה ע"י מסוכנות היהודית.

בדרך נסיעתה עגנה האניה הנאל פעמיים בנמלים בלתי ידועים. העולים נזרו צרפתית וערבית, ולא היו בידיהם כל תעודות.

באניה זו לא היו עובדים או אספקה מאמריקה. בין הנוסעים יש יהודים מנב'יר וטאיטליה - כלם ספרדים, אהדים עלו על האניה בצרפת ביום 11.6.47, אבל רוב העולים עלו לאניה ככפון אפריקה. אל נמל ההפלגה הגיעו העולים במירות קטנות של מכוניות.

הסדורים הסניטריים היו גרועים במדה מכהילה, ואסטר לוויה... היה העלובה ביותר שהגיעה עד הכה.

ומעפילים אלה לא חלקו אנשי האינטליג'נס ביר כתיבה, מאחר שהג'חו שאין להם קרובים בארץ, ובגלל הספק אם הם יודעים לכתוב.

בדו"ח צ"ן קצ"ן האינטליג'נס שאי אפשר היה לגבות עזריות מתוך וסכנות המפרטות דלקמן:

1. הצי לא התחמט בכח ועיכ המעפילים סרכו לגלות פרטים.
2. הפעם הגיעו לבמל מספר גדול של שוטרי בולשת שהסריעו לעבודת ה-פ.ט.ס. הכפילות במהלך החקירה היתה בולשת, והדבר היה מרגש במדה כזאת שהקצ"ן דורש שיערך ברור בנקודה זו.

בהוכחה שהסוכנות היהודית יודעת על תנועות ההעפלה ומארגנן אותה, סטר קצ"ן האינטליג'נס את הפרט הנא:

עם בואה של אנית המעפילים לבמל הגיע לטקום סר דוסטרובסקי מנהל מחלקת העליה של הסוכנות בחיפה. ס. דוסטרובסקי בקט את הסמל האחראי מטעם ה-פ.ט.ס. להחטות לו לדבר עם ועד העולים. הסמל ענה שלא ידוע לו מי הם חברי הועד, ואז הוציא דוסטרובסקי פתק מכסו וקרא בשטות סטויסיים שהם לפי הודעתו חברי ועד העולים באניה.

העתק חופשי.

ור/אה.

2

1. (האנא: -) (וואל) (אול) - פיסוף
(2) (אמאן) (מקומי) (בצד) (תח)

47 4/8

הכח האל: (אנא) (אם) (הפול) (אנא) (אנא) (אנא)

ארכיון ההגנה 14/225

24.8.47

תרגום מאנגלית.

דו"ח על העברת הנוסעים מחאנה ללוציאנוו (שיבת ציון)

הנוסעים.

1. / העולים (הפרוטנציאליים) שהגיעו ב-לוציאנוו, היו יהודים ספרדים שאו בעיקר מאפריקה הצפונית-הצדפתית. ביניהם כמה מצרפת גופה ואחרים אפילו מאיטליה וסנג'ר.

2. / הנוסעים, כלי יוצא מחכלל, עשו רושם של אנשים נכערים סבני הסכנות הנמוכות ביותר. הם היו מוכי מחלות. התנוקות עם גרכת (מחלת עור) סעלה מוגלה על ראשיהם נישאו על זרועות נשים חלופות בהיצוביותן לערביות ילידות הארץ. אלו היו בטבע טכחיל עור יותר. חנן הלכו בקופים. אפילו הסוטרות הערביות שעכו אצלן חמוש, ואשר דרך ידיהן עברו יהודיות מזהירות רבות, היו מזועזות ומלאות בחילה.

3. / לא היו כל ידיעות על נוסעים מינחורים בגון כתבי עתונים - דבר שלא המתיע.

4. / הגיל הממוצע של הנוסעים היה בין 20 ל-25 שנה. חיו רק ילדים כועטים ונחוז קטן סכרגיל כל נסים. כובם נראו בטועלים שחורים, או כפושטי-יר, ומרש לסקרה אחר היו בלם סכוערים.

5. / הם נשאו אתם רק כסות קטנה של טטען, שחיה מדכב כחלקו הגדול מסטרטוטטים מלוכלים, שמיכות וצעפיפיים. כמעט ולא היה אחד סכין 400 היהודים בילוציאנוו שהמסאו ברשותו חפצים שהיה כדאי לחאזיקם.

6. / יש עכין כציון העובדה שרובם דברו צרפתית וערבית וכירק אחדים הכינו עכחית. זוג אחר נשמע מסוחח כספרדים. לרוע המזל לאנתבה הזדמנות לציי הטלכותי להפגין את כוחו בעת לכידת הספינה, וחייהודים הגיעו לחיפה כשהם כלאי בטחון וחכיכות עצמית. משום כך לא רצו לדבר, ורק אינפורטציה מועטה אפשר היה להצל מפייהם - השוה עם הספינה הספרדית (1947) האחרונה, אנאל, שנוט/עיה גם כן שטרר על השתיקה בקפדנות. סבורים כי ליתר הצלחה זכו הסטרה תארצישראלית וה-סי.אי.די. שנכחו בכמספר גדול כחרגיל, ואשר נטלו חלק מהתפקידים הכבוצעים כרגיל עיי אנסי I.I.I (כנראה General Inspector) עליה יהודית בלתי-חוקית) של המחלקה הזו.

חנסיעה.

7. / רוב היהודים הגיעו לנקודות מעבר בעצמם. לא היה שום סימן לכך שנתנו כרטיסים בתרכזי השליחה לפי הנוהג חרגיל. טועטים סאד סכין הנוסעים עלו עלהספינה במארטיל ב-17 ביוני כדרך, סקום שם הוכנה וצוידה להפלגה: - דברים כגון סכשירים לככוי ולקות היו תוצרת טקומית של בייחור במארטיל. רב הטפליגים הוכאו בסכוביות-שירות קטנות לנסל צרפתי אחר באפריקה הצפונית ועלו סיד על הספינה, לאור היום. גטיעת שירת הסכוביות ארכה בטלס טעות.

8. / אורך זמכן הנטיעה כים אינו ודאי. על סמך תעורות הנכאאות עתח כרשות הסי.אי.די. - סלודאכוננו אי אפשר היה לבדוק אותן היטב - סכורים כי הנסיעה ארכה מ-12 עד 14 יום.

אצא

/.

תעמולה.

9. / תיהודים על הספון היו קנאים כשם שהיו מלוכלכים. לרבים מיה מבט פראי ומסולח. סספר טיסטאות בכתבה וצובעו, אך סולקו בטרם הגיע הספינה לחיפה. דגל ציוני כודד חתנוסס ברמש התורן.

העברת הנוסעים.

10. / כשהתקדמה האניה לרציף קטורה אל סירת גרר, שרו תיהודים שהיו על ספונה את "התקוה" במקוסט ובמבטא גרוע. לבסוף שותקה שירתם עיי הרמקולים שדרכם נתנו להם הוראות בעברית עיי אחד הסתרזמים של המחלקה. זקן אחד ירד ככבש, ונדסה היה סהבל יעבור בשלוס.

11. / אולט, קבוצת פרחחים צעירים, ובתוכם יהודית אחת, קבלה על עצמה את התפקיד למנוע כל ירידה נוספת תן עיי הובחה והן נשמוש בכח. הקבוצה הזאת פוזרה במהירות מבלי שהיל אחד מהחיל הכוטס יכת אפילו מכה אחת, אם כי היהודיה חנאל נסתה לקטוע בשינייה את ידו של סרג'נט-מיג'ר אחד.

12. / החיילים המוסטסים שנהלו את הפעולה התנהגו בהתאפקות למוטת נוכח ההתנגדות הפראית שהלכה ונשנתה. העברת האנשים נסתימה תוך שעה וחצי בערך.

חאניה.

13. / האניה אצטל העלתה סרתון יותר מכל אניה יהודית אחרת חשנה, ואם אספר הדכה, היתה גם מזוהמת יותר. על ספונה נכצאו כלאי רסואות טובות מתוצאת איטליה וצרפת, אולם לא נעטת כל נסיון להתאימן לצרכי התגוננות כפי שאירע ב"ספרוידנט ורטיילד" (יציאת תשיז).

14. / סבורים כי האניה היא מכוצא איטלקי וכי חבר העובדים גויס במקום.

שרות הכסחון.

15. / שרות הכסחון של היהודים עמד על הגובה, כרגיל באניות קטנות או במקרה של נסיעה מדוכה. העובדה כי מספר כה גדול מבין הנוסעים היו ילידים שלא ידעו לכתוב ולא היו מסוג האנשים הנושאים עמם סכתבים ותעודות, עזרה בהרבה לשרות הכסחון היהודי. נוסף על כך, הודרכו הנוסעים בהקפדה לענות במלה אחת ויחידת "גיטו" לכל שאלה ישירה שתופנה אליהם. הדרך היחידה להשגת אינספורסציה בעל-פה עיי חקירת בלתי ישירה והקשבה לשיחות.

16. / נקודה מענינת בקשר עם ידיעה מוקדמת על חאניה נתגלתה בעת שמר משה ברססון מהג'וינט A.S.C. כחיפה, שוחח עם חבר המחלקה, זמן מה לאחר שהאניה הגיעה לנמל, בקשר לסדרי תדאר של המעטילים. הוא לא הכיע ראגה לסדור תלוקת ביר למכתבים לנוסעים שנמצאו על ספונה של "לחציאנו", אך רצה לעשות כן למען הנוסעים בספינה הכבאה עיי כך הראה כי היה ידוע לו מהו סוג היהודים הנמצא על הספון.

שכוש בתעודות.

18 / כל התעודות נמצאות ברשותה של ח-סי.אי.די. אך מכל מקום מסתורן היה מועט. העזר כרטיסי הסוכנות היהודית והמפלגות מסאיר פתח להנחה כי האניה היתה ברובה עסק של יוזמת פרטית.

תגובות בחיפה.

10. / עד כה לא היתה שם תגובה בחיפה. יום לפני כואח של האנייה הרגישו משמרות המחלקה בעיר כי התושבים שמחלים במיוחד, הרבו בשיחח, חיו נוחים ונכונים לסייע. אך יתכן כי זה כרוך בהשפעה הסועילה של תקנות העוצר החמורות שהוטלו עקב טעשתחבלה היהודיים.

מסקנות.

20. / את המסקנות הכאות אפשר להסיק מהעדות הנ"ל: -

- א. - כי "לוציאנו" היה אנייה של "מחלקה שלישית" מיועדת לסעוד היהודים "השמאים" (כמתכונת תודו - המתרגם).
- ב. - אפילו אם נשאה הסוכנות היהודית בהוצאות הכספיות, הדי חלק גדול מהארגון נעשה ע"י יזמה פרשית: העזרה האמריקאית היתה כסוח כאמס.
- ג. - הג'וינט הת"ת מקבל ידיעות מקדמות מוסמכות על העליה הבלתי-חוקית.
- ד. - ארגוני שרות הבטחון היהודי יעילים יותר כאניות הקטנות.
- ה. - האניה יכלה להצטייד כנסל צרפתי בהארץ מאוחר, כ-10 יוני.

14/295

31.7.47

ד"ר ישיבת ציון
כ"א דרור

המסיבה: השם הזר של ציאנו מ"א. ישיבת ציון בת 250-300 סניפים. סמינת בארץ איטליה שטובתה בזמן המלחמה לסמינת פטא בחומי-איטליה. כנזיה מעץ. סונעת עיי. מוטור איטלקי ריזול כלפני המלחמה, טוב מאד, אשר עבד כסדר עד הדוע האחרון. מהירות, במחצת 6-7, יכולה להגיע ל-8 קטרים.

הזר העובדים: איטלקי. במהיכ 8 רב-החובל מנזח רק בנביצייה חרסית, כן גם הקלין הראשון, (זאת מה שהעמיס עבודה על המלוחה ויסאי שלנו), 2 סוכנאים שביט, ו-4 מלחים המנזסים גם הם רק במלוחות קצרות.

הנסיחה: ציאנו מטרסיל. בכרון לאלבייר ב-10/7 אחי"צ. החעמט נקבעה ל-15 לחדש, כך שיכולנו לנסוע לאט. בתאריך הקבוע העמטנו וציאנו בכרון לארץ, דרך פל אורך החוף הצפון אפריקאי, עד לכף בון, טביליה, כף סאמון, דרום כריחה, תיא חיספה.

בנית הכלי: לפי המסדים של ליאונרד ז"א אי בניה על חסימון, מה אנותן הסוואה וסאייר את הכלי בצורתו הטבעית ונותן גם אפשרות להגיע, יכולה לקחת 250-300 איש. לא כן בעתה הוכר בסידני, הבניה נעשתה גם על חסימון. מה אבות לאי-יציבות, למרות הבלט שהוכס לאחר ויכוחים ובקשות ושלך היה מספיק. התכנית הראשונה של הכלי הייתה העמטת בצפון א. אולם התכנית שנבחה וחוחלט שהכלי יעביר לכלי גדול (במקרה זה היה הנסיא). היות וחזקן היה קצר וגם סך הנסיעה עד להעברת 2-3 ימים, נכחו באולם העליון הבכור על חסימון קצרים, סמסלים-עם שכבת טכניס אחת, בינהיים תכנית זו התבטלה וחוחלט לחזור לתכנית הראשונה, זיא העמטת בצפון א. היות וסודו, והכלי גם היה לפני סיומו, והבקשה לבטול הסמסלים למכביס ברחתה. ברצוני להודיעך טעד התחלת הבנייה עמד הכלי בסידני כחודש וחצי.

כלכלה ובטחה: החישוב כל הזמן בעתה על 500 מקומות, אבל עם סיומ בנית הכלי עיי אזהרות אויר, מעבדים, כניסות וכ"ו קוצץ הסמטר ל-400/450 מקומות. (כולל 160 מקומות ישיבה). האוכל היה מחושב ל-20 יום, ל-500 איש ורק לסוכנזרים, לחם לא קבלנו, ותפוחי אדמה היה במקום זה 6 סניפים. מה שהגיע אוחנו לבטול כל היום. בעית המיכונות, הילדים החוליים והנסיים העניקות היתה קיחה מאד מחוסר חלב במידה מספיק. בעזרנו בסין אסכוליות ותפיש שהיו בדשותנו וחלקנו לנסיים החרות ולילדיהם.

המטבח היה קטן. המטבח בעזר שני דוודים חודש מאד היות והיה עלינו לבטל כל חיוב תעוה אדמה לזה גרם לעמיס לדחית הארדנות. חייאא בהמסכן ההחזון שהיתה בדיוק לכרון המטבח הקשתת מאד על עבודת המטבח כי בדרך כלל במקומות כאלה יסנה הנועה תמידית, וגם על חלוקת המיט זה הקשה כי המיכונה היתה קרובה מקום זה. התגברנו על זאת על-ידי שנוי כרון חייאא, בהריסת סמטר טקלסות וסוירת המעבר בכרון למטבח.

המיט: היו לנו 20 סניפים ל-20 יום ל-500 איש. זיא 2 ליטור לאיש עם ביטול, היות והיו לנו רק 450 איש והנסיעה ארכה 12 יום היה מיט מספיק ומסלנו גם את רחיצת המיכונות והילדים הנבועים במצעים - במיט מחוקים. בנית הטנקים לא הייתה בסדר, נכחו טני סנקים בנזובה שביט על טניס בטרטום המסיכה, מה שגרם גם כן לאי יציבות, חידוק הטנקים היה ברוע מאד ונלתי מחושב לספרע ויט להורדת על זה שלא היה לנו ים חוק.

אורז: כל האורז היה עיי 8 ארובות אויר, 6 מכניסות ו-2 סאבו. כוסף לזה היה פתח האולם התחתון סגור בחלקו, זיא דוודים גדולים בין חלוחות ר. לטמסלים, מה שאיפשר זרימה אויר וזיכום בתן אור. גם האולם העליון היה סגור עיי חלונות ופתחים וכל זה יחד אסיר זרימת אויר לבטה, כך שאפשר היה לראות היה במיד.

בתי-כסא : בתי הכסא היו בנויים בידכתיים בשטח סמוך לדופן, חיות ומירכתיים נכנסו קצת סניפה, ולא הודקנו לשום אינסטלציה סיוחית והיה בסדר בסדר, לנית-כסא זה יש לבנות תאים סיוחיים לילדים עיי הקטנת התורים ולכשים חרות עיי הוספת ידיות, החסרון בבתי-כסא כסוג זה הוא בזה שהוא לא דגיל על ספינות וקצה על ההסוואה.

היציאה למקום ההעמסה וההעמסה: לפני היציאה מוכנס עם אנטי צמרן א. על מקום העמסה, וקבלנו בסידור דייג מאנטי המקום עם, בכרי לחובילנו עד לני ודת ההעמסה, כן הוחלט שיהיה עם סכני אור סזויים החכה לנו בהחלפת הסידור שבו חיתה צריכה להעמסה היעמסה. סוכם על ארגון ואנשים לקבוצות, קבוצת סכחים, זמרים, סדרנים וכדו. יצאנו בסידור ב-10/7 אח"צ. החילה יצאנו לאסוף הסוכנים שאר כהעתיים, הגברר ביבתיים שהמסכן שליך הונח לא בסדר, מה שגרם לתקלות וכו' בשעת הנסיעה. המסכן כרון עיי סוכנים ובטל זאת בזמן הנסיעה לא היה בסדר. את חוף אלבייך דאינו ב-14/7 בבקר השכם, האמנו המהירות ומכינו הקודם, הסוכנו כן עד ל-15/7 בלילה במרחק 20 מיל מהחוף.

ההקרות לבקורת ההעמסה היתה בסדר הודות למלונה סנטייר היטאי זלנו, כי הדיג שזוף בכדי להובילנו לא התמצא בלילה וגם לא כיום במרחקים כאלה מהחוף. חסירה היתה צריכה לחכות לנו בפתח המסוף לא יתה. האמנו להתקדם עם אורות כבזיים והגענו בריק לבקורת סנקציה בפתח. התקבנו מול אותה בקורת עד לעומק 4,5 סטר. מהחוף ניתן סימן אור מפוקפק עיי טנסי אורו. בקרבת מקום היה כניס וכבר עם כוכניות, כך שלא היינו בטוחים אם האור ליד החוף ככרון אליו, אחיכ הוטיעו בקורת אור עיי טנסי כיס. טנטייר החליט לרדת ולגשת בטירה ולברר את הרבו, לאחר חסירה חודשה סוקרתו בכלי על כל הקרה שלא יבוא. במקרה זה היה הקום. הטלכנו עוגן וההעמסה הולכה על החוף היה חלק מהאנשים, הלך עדיין לא הגיע. על החוף הובר לא היה טאורו בהחלטה להעמסה היו צריכות להיות שתי סירות בסדר, חן לא היו ובמסופן היו שתי סירות קטנות עם סוכנים בתוספת חסירה זלנו החלח העליה טהיתה בלתי סאורכנת, בהחילה גבריה אחיכ נטיס. ההטרדה גרמה לאי-סדר ובזר על הכלי.

התלנו ב-2300 להעמסה ובסרנו ב-0200. העליה הלכה לאט, היות והאנ יש לא חסין כולם על החוף, מה שאמזר את האורו על הכלי. האנשים לא הביאו לחם אהם לשלוח הימים הראשונים וליטונים כמו שסוכם. רשימת אנשים וקבוצות לא נמסרה.

החומר האנושי: בקטנו לעלות ילדים רק למעלה. הויל 6 לא קוימה. יו'נו בסדר זה של התינוקות והעק גדול בני אשה עד 20 יום. צמחים-תינוקות וילדים 120. האד זקנים ובכיים חרות ובזרים וככזה בתורים אעירים, רק בחלקם חבוי חבועה, וב האנשים עלו בלי בגדים ושמיכות ובלתי סאורכנים, אולט התנברנו על חדר סיד ביום הראשון, וצאנו לאמר שעה הוצר זה אסור להסתדר ביתר קלות בגלל טנאידותם (כי הם רואים כך את המזיח) והעיקר בשעתה שולט בפתח, זה עוזר הרבה (הקוונה לצוהתיה כי את הערבית שלנו אצבם כביכיים). ונוסף לזה אלה אינם אנטי מחנות, הודו ומקטח ביותר שלא אורכנו מכל הכחניות על החוף, החטרון ברופא או חובטת הודוט כפיוחד ואין לשלוח בלי בלי רופא או חובט. היו ילדים ותנוקות עם וילקות, טבובדים עם שצעים וכל זה האריך טמול. נוסף לכל החתעלטיות והתקפות לב וסחוק בבטים חרות ובטחלות היט של כל אחד, לטלוח יש טמטיק עבודה חוף מלהיות במ דוטא, האנשים חולקו לקבוצות, נבחרו סכחים וקבוצת סדרבים וטורדים וסכבודתם היתה הוטטה סיגורות. ובכלל חכל הלך עיי הבטחת של גוטטה טהור. היו הראשון היה הקטה ביותר כי חלק גדול סוס אנטי כדבר ולא דאו או הדיחו את היט, כך סביט סקט סאר הקיאו והרגיאו לא טוב, וטיד לסחרת הכל אורגן והשתחר כפיון. הבאורת חרונה במקרה זה ויש להוטיף לכלים כמות יותר גדולה.

כל חדרך היט היה שקט חוף מפעם אחת והספינה טולטלה כקליעה אנוז-אכילו ביט שקט; בטחמאקיתיה היתה עוברת לידנו מהדף הערועטלור היינו טלטלים, סחוסר יציבות ובניה על הסרון. מולי צד קליט היתה ברטה 20-15 מעלות.

בזמן יום למכני כך בזן לאורך חוף תרבים הטיעו אורינו. בהחילה הוטיע במרחק מה טחכלי והטמקנו לתוריד את האנשים מהטמון, אולם טכנה הכלי הסנונה עם בתי

הכנת בירכתיים מסך את השומת לבו. הן מעלינו כשלת-שעות וצלם אותנו סבל צד. לסחרת מול כך בון, הופיעה המסחיתת, התקרבה אלינו, שאלה לטם ולאוכיות: לא ענינו והמסכנו. עיי הרם קול שלהם מסרו לנו את חרצות היום ובתוספת ציונות סזלחם (ספר על ה-4500); בהמסך הדרך ניטה להראות לנו את כח מסדנו ועם הירכתיים שלו לטף את החרטום שלנו במכה, מה שגרם להפלת העונן שלנו. אחיכ הופיע ובקט סליחה והטיל את ההאספה על "המלחים חרדועים שלנו" ועל אסטרותנו בזה שאנו נוסעים בכלי קטן זה.

זה שמסחיתתה נוסעת בקרבת הכלי, יכולה לשחק את כל החיים במסיבה עיי מסיבת האוטה הלב של העולים. כל העבודה במטבח וכו' נפסקת ולמעמים גם גודת לתטיח הכלי, דבר ראשון הטלטנו על האנשים, והנשק הטוב ביותר להרחקת המסחיתת היא עיי הרמת סלקטים באנולית, היות ואינם רוצים שאנטיהם יקראו את הכתוב: ברע הרמת המלקט היו מיד מסתלקים ובהם עוקבים אחריך מרחוק זה בכלל לא מפריע לחיים על הכלי. דבר זה יש לבצל עד למאד. כל הדרך לוונו עיי המסחיתות בהתחלפות. עיי הקמה הקטר עם הכלי הנני נודע לנו על זה שגם הוא מלווה.

ההתנגדות: מדוע שחלה המסחיתת ללוותנו, התחלנו בארגון ההתנגדות, דבר ראשון עיי הטברת הצורך כהתנגדות לאנשים, אחיכ חלוקה לקבוצות התנגדות והכנית הגנת האנשים האלה לא כאשד אידוטה אשר עברו מלחמת, ופוככים לכלל כלם ייעזו מהם נוסעים לקמריטיין ודלק גדול גם רצה בזאת היות וחלק משפחתו ככר שם מסמטיכה חזרמת. חלק גדול לא היה מוכן לכך, הן מסחר ונדוסך לכך הנסיים והחורים התנגדו לכך והאשד נגד, ואם היתח התנגדות חרבר היה נמשך רק דקה ולא יותר. זה הדכה לנו המיר בהתקרב המסחיתת ובעשותה תמרוכי הסחרת, רק חלק קטן היה מוכן לכלל הגנתה הסכנית שתוכנה עיי הצמת הסמוך במסגרות מזולאי עץ עם החורים למעלה, כך שזה יקפו על הקפיצה על הסמוך, נוסף לזה מויחת פקודות מודיעים עיי סרגריכה, הגנת עיי כבלים וחבלים בירכתיים, כן גם שלברטים, לוחות צפים במאונך, בן אורבנו האנשים לקבוצות, לכל אחת נמטר תפקידה ותוכנה גם דורכה, את הנשים והילדים העלנו לאולם העליון היותר מאורר.

אולם בסדחק 60 מיל מחומי הארץ הופיע סכרן בחול חתום עיי יטתה על כסול התנגדות בלב ים לדגל מצבנו הסיוחר (התינוקות וחילדים), וכאזע ההתנגדות נמדאתבשעת ההעברה לאנשי הגרדש כנסל, כשהורענו לאנשים שהחלטנו לבטל את ההתנגדות בחלקט מרוב סתיחות וסמחה דצו לבסק את סכמיר (סזה יש לחביין עד כמה חם היו מוככים להתנגדות).

זה מספר ימים שלוונו עיי מספר מסחיתות כארבע-ביחר וכל הזמן ניסו לשכנע ולפתות ולהכביר לפעילים בשלש חספות: אנולית, ארמתית וגרסנית על הספנות שבהתנגדותם, ואנו המיר בהסברת נגד, באותו ערב הודיעהאנשי הסקור הגחיתת הכנות שהיא בנתנת אזהרה אחרונה למכהיני הספינה ואם יש בדעונו מיטהו סאתנו לדבר שייעה סימן. ההכנות לעליה נעשו כמסחיתות האחרות, סכמיר ניגט לדבר והודיע שהיות ועל סמוכיני כ-100 תיבוקות וילרים, זקנים זקנות ובשים חרזת אנו לא נתגד; אנו נוסעים הביתה וליר המים הסריטוריאליים נדטה לקבוצת חיללים בלתי סדוינים שיוליכוכך לחילסה; המסחיתת ענתה שתעביר את הרברים לסלסוכות ורק הקצין בתפקיד היה סדויין. בן שאלה כאם יש לנו חולים רציניים או סדועים, סכמיר ענה: אתם כסארים עדיין האויב שלנו ומאויב אין אנו זקוקים לזדחה. הם ענו שאנו סדועים ואינם האויב שלנו, הם רק עוגרים את העליה הבלתי ליגלית, הסוים הומסק והמסחיתות החרתקו ויליר היהם כ-4-5 מיל מהחוף שחלטנו עלינו ולא כסו סדוכם, עלו עם נשק וסגלדות, המוטור חובל על-ידינו ובמסכנו לחימה ב-0500 נסת לאחר הקטר האחרון, בהיות האנכליים על הכלי ולאחר פרידה סכמיר בכנסתי יחד עם סני מלחים מסכנו לסליק. למי מה שסמענו סחטליין, התנגדות בשעת ההעברה היתה קצרה מאד.

ענין ההעברה: הרמך לא סוכם במירכי בלל על ההעברה לחוסה, הדבר נודע בדרך והקטר עם החומה חוקם והתכווכו להעברה והנה הופיעה הודעת כסול מליאנדר ויומיי לפני הארץ שזב הודעה על נסיון להעברה; כסינו לעשרה זאת אבל היות והמספן סדולקל והתחזיק בלא טובת של הגנה עיי המלחים וביום האחרון נאחרים הומסק גם הקטר - לא נוצעה ההעברה, גם ההזדאות כהחופים על ההעברה לא היו ברורות למדי ויש לזכור שהיין מלווים במסחיתות.

התפילה והגידושים לקפריסין אחרי מלחמת העולם השנייה

ב. "שיבת ציון" (Lucianna)

ספינה זו, שפנייה למחלת סלה היה "אורח", הפליגה ב-16 ביולי 1947 מנמל אלג'יר, בפיקודו של דוד מיכון המכונה "בנפיד" וכלידי האלחוסאי כוכא" הררי המכונה "בייק". הייתה זו ספינה קטנה בה כ-250 טון, ועל סיפונה 411 מעפילים, מהם כ-120 חינוקות וילדים. למחרת היום הפליגה בדרום איטליה ספינת המעפילים "ייד חללי בשר-הזויז" (ראת לעיל, פרק שני, סעיף א), שהייתה צריכה לקלוט בלב ים חלק ממעפילי "שיבת ציון" במהרה של ערה שמוטיטה ספינה אחת לעזרתה. אך ההעברה לא יצאה אל הפועל. כפקד "ייד חללי בשר-הזויז" טען, כי נספרו לו תראות סותרות בה אחר זו, וכי "אורח" — הלוא היא "שיבת ציון" — לא הופיעה במסופי-המפרץ. כפי שידוע שבמסופי-מזרח בריטים. לעובת זה טענה עדה סיני בהשטרה לראש ב-5 באוגוסט, כי "ליוז" — הוא אליוזר קליין (לימים טל) — לא יכלה את הפקידה, ולכן דרשה להסגירו למשפט.

בעת מסעה של "שיבת ציון" ההחלילה הרמטכ"ל של "שיבת ציון" אירופה תשי"ד, כעוצעה את דעתה וקבעה בעולם. הספינה נדהה עליפני הים התיכון, והבריטים לא ידעו לאן להובילה. במסגרת הניסוח המשימה החשש, שבא ההליטה במסגרת בריטניה על ספינה הרוף במדינות המעפילים ונמרה איבר לתהווה את המעפילים למדינות אלו ולא לגרשם עוד לקפריסין. בהיותם בלב ים ליבשו בליו "שיבת ציון" ההחלה ובה הודעה על גירושיה של "שיבת ציון" אירופה תשי"ד" לצרפת וכן הודעה פפליה: (א) אין להתגבש במהרה להחלטות הבריטים על הספינה, במגמה לשמור על הסתרת ההגברות במדינה בעת ההעברה לאמריקה; (ב) יש להבה במדינות אם יתברר, כי האויב אינו מוביל את הספינה להוציא האויב, כי נצטוו התלויים לנסוע עם המעפילים לקפריסין — אלוהם כדי שיחיו במדינת המעפילים אם יבשו הבריטים להחיותם במיזן בלתי-הודע. הספינה בהגלתה כבר בראייה היכה עליהם הבריטים, ובמקו בון שבמדיניות לנחתה אליה משתהה בריטניה. ב-28 ביולי נסעה 4 לפנות בוקר ההחלטת הבריטים על "שיבת ציון" ללא התנגדות, דומה, כי השלטונות גירשו בהתקפה המפיע, וכי "כוכ" מפפילי "שיבת ציון" והוכא" כי ביום לקפריסין, יחד עם מעפילי "ייד חללי בשר-הזויז" בליון הודעה הרשמית על הגירוש באשר:

השלטונות אינם לא התקיימו לבלתי את כל המעפילים המעפילים לקפריסין, אך נמשך, שחולקין כי הפעם יושלחו המעפילים לקפריסין.

מעפילי "שיבת ציון" הועברו למחנות 51—62. לפי הדיווחים של מפקד-המחנה

- 6 ראה חקיק של "ייד חללי בשר-הזויז" (אחיה, חיק 14/232).
- 7 על סדהיה של "שיבת ציון" ראה חיק הספינה (אחיה, חיק 14/295); וכי: אבידוס (לעיל, הציה 4), ע"י 105—133; כי הולדות הגנת, ג, חלק שני, ע"י 1150—1152.
- 8 Palestine Post, 28 July 1947

הברוכי, שנפל בידי היהגב שחוריים.

המפגש בין מעפילי צפון אפריסין היה מדא. למעפילי אפריקה, ופגישת זו היה בה כלל, בניגוד להפעלה מאירוס חיש במהות, ובינם ליבאר המצויין היגור ב-5 בספטמבר הפועל של ההסתדרות הזה קטנה עם בואה של עלייה זו מדיים לעלייה דוחא מוסום סוגיה חשובה זו של מיפגש סיכום, סעיף ב: 3).

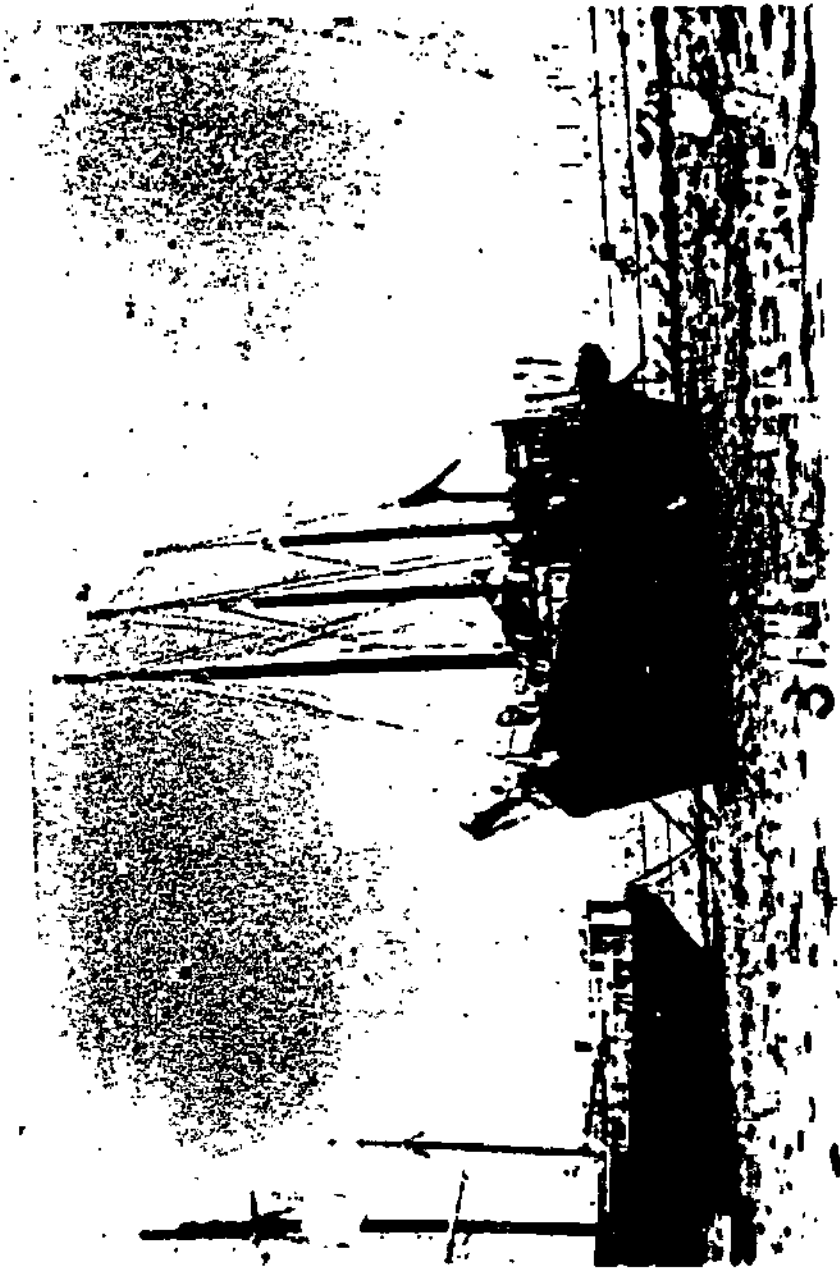
מחופי צפון אפריקה לא יצאו אפריקה יצאו את טענם והפכו ולמחרת היום החזירו אותן המרפחים ולעלות על סיפונה מחוף צפון אפריקה. הבטיחה מעפיליה ב-4 בדצמבר 1947.

ההעפלה מצפון אפריקה

הבריטי, שופל בידי ה"הגנה", לא נתקבלו יפה במחנות, "בנראה בגלל היותם שחורים".

המפגש בין מעפילי צפון אפריקה לשאר המעפילים במציאות הדחוקה של מחנות קפריסין היה מרעב. למעפילים מאירופה היתה זו הפגישה הראשונה עם יהודי צפון אפריקה, ופגישה זו היה בה כדי להטב. ההעפלה מצפון אפריקה לא היתה סלקטיבית כלל, בניגוד להעפלה מאירופה. למעפילי צפון אפריקה לא היה כוון נסיון קודם של חיים במחנה, ובינם ליאר המעפילים לא היתה כל לשון משותפת. בדין-חשבון המעניין שיגר ב-5 בספטמבר 1947 למחלקת-העלייה של הסוכנות היהודית ולועד-הפועל של ההסתדרות חות אלי מויאל, שליח "הקיבוץ המאוחד", בעיוה-קליטה לשה עם בואה של עלייה זו לארץ. לדעתו היה צריך להקפיד יותר בבחירה המועד מדים לעלייה דווקא מכוס שהעולים היו ראשוני המעפילים מצפון אפריקה (על סוגיה חשובה זו של מיפול הגלויות בתנאי-החיים של מחנה-מעבר ראה להלן, סיכום, סעיף ב: 3).

כתופי צפון אפריקה לא יצאו ספינות-מעפילים נוספות. השלטונות הצרפתיים בצפון אפריקה שינו את סגמם והפתיעו את מאות המשפחות שציפו על החוף, אסרו אותן, ולמחרת היום החזירו אותן לאלג'יר. 44 מעפילים הצליחו להמוק מידי השוטרים הצרפתיים ולעלות על סיפנה של "הפרדסים", שיצאה מדרום צרפת ועגנה בהנאי בחוף צפון אפריקה. הספינה הצליחה לפרוץ את המצור על חופי הארץ ולהוריד את מעפיליה ב-4 בדצמבר 1947.

113 720

800 מעפילים גורשו

אתמול לקפריסין

הערב יגורשו עוד 200 מעפילים, שנשארו מחוסר מקום באניות-הגירוש

הגורש
99.7

הגורש
29.7.47

~~הגורש~~
הגורש

אתמול הגיעו למסע חופה שתי ספינות נוספות של מעפילים אחת מאירופה הדרומית והשנייה מאפריקה הצפונית. גם יבוא חצי זעקו המעפילים בעת פעולת הגירוש ושני שבטי ישראל התאחדו אתמול במזח הפריקה בוויפה במאסף על זכות החיים של עם ישראל.

שיבת ציון — ספינת ח.ה.ה.ג.ה. ב.ב.ב. נראתה ספינת מעפילים זעירה כשהיא עיפה דרומה אל מזרח רחוקה בעוד זה ספינתגור של המסערת כשהתרכזה גולה בת 100 נוסות 27 כסר ארכה ועל התקן היחיד התנפס דגל המלח לכן נתן הספינה נראה כעין סוף. חא העץ של יד חדר המנועות נהרס בחילוק כנראה בשעת התנועות כקלי העץ עם הסלדה של איות המנועות. לפי הודעה ליסת הכוויצין "נכבשה" הספינה ב.ב.ב. 3. אוז ליום אתמול ללא התנועות אך הודעה מסיפה כי טווע הספינה תובל אותה שעה שבה הקודם של הספינה. לואיוואה. על לוח עץ בירכתיס היה כתוב בעברית ובי אנולית "שיבת ציון — ספינת ח.ה.ה.ג.ה. עם ישראל חיי".

בספינה "שיבת ציון" עמו אתמול לארץ 400 בני העת המפריה אשר בולח ערב. הספינה ליון גיבדו גבר אייבי הובאה כיוונ מעפילים משרדו אחינו באירופה. אעד המעפילי שהו הספינות היו עברו אתמול לקפריסין באניות אגפיהר שילטר. האספיה קוספריס. כיוונ מעפילים נשירו עיון בכפינה ליד גיכוני אייבי וגירושם יבוצע. כפי שמסורים הערב כשעה 6.

התנגדות "שיבת ציון" בעת פעולת הגירוש ילו אנשי שיבה ציון התנגדות שזוכאה בהוצק יד. מעפילי הספינה השורה עברו לאנית הגירוש כשי קט וללא הניכה.

אז לבתי הורגים לבתי החולים בארץ לקחו 38 מעפילים (מחליט ובני משפחותיהם). ההכנות ה"שיבה ציון" לגירושם לאחר ליל שישיים הועקרו העונאים

הספינה נתקרה למזח הפריקה כשעל ספינה וכלל אשביה מסופספים מאות

עולים מן האניה "שיבת ציון" מועברים לאנית הגירוש

למס אתמול ב.ב.ב. כבוקר. החלק המזרחי של המכל נודד בקיל והוכסלו כשי כיוונו. על מזח הפריקה שסורה לכבוד האנציה וריו ליוון זך כעט ורקנו כדורי החיסום וסוכות החיסוי בדי. זה של המנועות נשרים כהנעטם היו מיילים ספינות באמצע נכחו ככר החבלים דלי ככונים את גורד העושים של הפליטים הוינים לצענו ככר עמידת כסדים על אודת ארץ ישראל. לפי המיליטנט לבדי קת המעפיל כהתורה קבוצה חיליב רבים נהם — המנועים כהנמאק המסרתים כדיוואיה הביטחון. חללו דוקים כיהתם האדים לפליטים קבוצה שורה של חילים שהכרית הרפואי. כיונים באקדומים התי יצבה לפי אלווקחיה. קבוצה שלישית של כיונים ככר רול עקד ראש ובעוים כי איות עשה התי ל-פעולתה. זאת היא המנועות. חיליבם נכחו עזר חילים רבים כהכרית המכרה של המנועה על ספי ליל הגרשים העכרה המנועות המעפילים נכח על אצולה הכריתיה קהילת. נהם הכריתיה בניאל כוכבי מסקי המנועות

המעפילים ובנייהם. בחלבושת כחולה וכוכי עם לבנים. עוכדום מלחי חצי כוכשי המנועה כהתח לסיפון בוקעה שירה. זה הקורה ככיוני כורחי צולה אחריה — החוקקתה. לפתע ככרו כישוה ככטן הסי מיה הרעועה כהתח לסיפון בקיל עז "עם ישראל" וכלל המנועה והנודים עונים לעוכרה. חילי. עם ישראל — חיו" כשע סעיפון.

המנועה כהכרית המכרה של המנועה על ספי ליל הגרשים העכרה המנועות המעפילים נכח על אצולה הכריתיה קהילת. נהם הכריתיה בניאל כוכבי מסקי המנועות

צעיר והוא קדוש כהול בסבי
 ודיברו שלילית. סיפוס מורחז כזכור
 גם נולח כולח שיאסת לארץ ישראל
 פיהם אינו סיפוס כסירה טעה ארזי
 מה הסירה היא עננית ואילו הנלים
 הכודות, הגשמיות לעמים מסיבה
 הן כדמיתות.
 כסעו זל — צודר שמיכה, לקוס.
 תבילה קועיבגים נראים לא מעם
 יש גם יחזים.
 ככין 296 הבאים — 179 הם גבי
 רים, 71 נשים, 122 ילדים. סלכום
 הוטארו ביכד, 21 אנשים — 7 מר
 לים (2 נכדים ו-5 נשים) ואתם 17
 קדובים.
 סלכונות הצבא מוסרם, כי כאשר
 עלו מלח הצי אל סגרת העשילים
 שיבת ציון בשעה 10.0 אור ליום
 זה לא נהקלו בהתנגדות אלם לא
 כן היה כנסל חיטה.
 בעברת בלתי רואה נאדעה הרעה
 כמי כרוז: הקצק הראשי כדקם
 אהבם לודת כקטק זכרה, בשחורון
 ייכנסו להודיהיסוס אחז אחד למי
 סתעלו לאנדל ללכת לקרטיסין, הילרים
 וההולים ידדו ואשונים עם ההורים,
 הקבלו את הנגדים בקרטיסין.

זאת ארצנו

השעה היתה 6 בוקר כשנחמיל
 הצבא להורח את העשילים רבים
 כחנורים והתילים כושכים אותם כי
 דיהם וברגליהם. אהל מכדינו. זאת
 ארצנו.
 על הסיסון מוצות חרות נשם
 עית צעקות, 4 חילים סוחכים את
 האנש המסדב לרות, גם כחורות כמי
 ערבה.
 החילים אינם מסתפקים בטלוי
 ה, המפיד, אלא שחורנים לענות
 כסרבים: בועפים, חנים, סטונגין
 את חושות דיהם, סגנולים חוחות
 שטרמי הכשר, החוגל חן הספיות
 אל הרצף, — אכוריות ללא צורך
 בחימו בולט בהחוחותו לשיצבא
 נכרת, חוחות כוחם מסטולות
 החוקטנית.
 כעבוד לכקטה, שדעלרים יצאו רא
 חונים, נסארו כסוף ורקא רוב הי
 לים, שטיטאו על זרועות חוריהם,
 אחרים נסארו גם רבים שחוחיסו
 להגנה, הם נורקו כחכילות מעל-סני
 הנשר.
 הסעילים חורדים מעל הנשר גם
 רדים כקטי מעם הכסען חול, הדי
 קרב על הרצף חורק אחריו, למ
 כוניתישא, איה חולה נאקת, שכוכה
 על אלוקה ושלואה בירי חילים, לי
 ריה חורדות בזכות אל אבותיהם.
 חיל נוסא חונק אתר אם ההלכת
 כרטי וכולה נראית אחוזה צמרסו
 דה, כסירה נראים גם זקנים.
 הכסען נלקח תכילוחיד כדקוק
 יל, וכר חורז מוחרם צדכת הד
 נעים היתחרים כוללה כעיקר קסי
 חיל כסורים, העשילים עוכבים אח
 אינית הנדיבה והחיסוי, שלושחורב
 על הצדה נכסכת הסעוליה וכל כמי
 ילית צין ריטיסם נמצאים ככר

14/295

31.7.47

דריה ישיבת-ציון
כפי דרוך

המסיבה: השם הדר ילוציאנו מ"י. ישיבת-ציון בת 250-300 סוון, מסיבת באונה אית שזוכתה בזמן המלחמה למסיבה טאא בחוסי-איטליה, בנויה מעץ, מונחת עיי. מוטור איטלקי ריזל סלפני המלחמה, טוב מאד, אשר עבר בסדר ער חרנע האחרון. כהידות, במרצע 6-7, יכולת להניע ל-8 קטריס.

חבר העובדים: איטלקי: כסהיכ 8. רב-החובל מנחה רק בנביגציה חוסית, כן גם הקלין הראשון, (יזה מה שהעסיכ עבודה על המלוח חיימאי שלנו), 2 סכו נאים שבי 4-4 פלחים המנוטים גם הם רק בהפלגות קצרות.

הנביעה: יצאו כטרסייל בכורן לאלבייר ב-19/7 אחייצ, התעסקת בקבעה ל-15 לחדש כך שיכולנו לכסוע לאט, בתאריך הקבוע העטאבו ויצאנו בכורן לארץ, דרך פל אורך חוף הצפון אפריקאי, עד לכף בון, סבילית, כף טאטון, דרום כריית, תיא וחיסה.

בניית הכלי: לפי המטרדים של ליאונרד זיא אי בניית על חסיפון, מה זכותן הסודא וכתאיר את ככלי בצורתו הטבעית ונחתן גם אשירות להניע, יכולת לקחת 250-300 איי. לא כן בעטה הדבר כטידני, הבניה בעטתה גם על חספון-מה זכום לאי-יציבות לפדות הכלט שהזטם לאחר ויכוחים ובקשות וטלא היה מספיק. התכנית הראשונה של הכלי היה העטפת בצפון א. אולם התכנית מונחת והוחלט שהכלי יעזיר לכלי גדול (מקורה זה היה הנסיא): היות וחזון היה קצר וגם סך הנסיעה עד להעבות 2-3 ימים, נבנו באולם הליון הכנזי על חספון חקודם, ספסלים-עט שכבת כטכניס אחת. כינתים התכנית זו החבטלה והוחלט להזדר לתכנית הראשונה, זיא העכטת בצפון א. היות וכתרו, והכלי גם היה לפני סיומו, והבקשה לבטול הספסלים לטובתם נדחתה. ברצוני להוסיף שער התחלת הבנייה עמד הכלי בסירבי בחודש וחד

לכללה ומטבח: החיטוב כל הזמן בעטה על 500 מקומות, אבל עם סיום בניית הכלי עיי אדו ברת אריד, טעבדים, כניסות וכזי קרנץ הסטמר ל-400/400 מקומות. (כולל 100 מקומות ישיבה). האוכל היה מחוטב ל-20 יום, ל-500 איט זרין לטבונדיס. לחם לא קבלנו, וכתוח-ארמה היה במקום זה 8 סוון. מה שהניע אותנו לבטול כל היות, בנית החיבורות, הילדים החולים והנטיים המניקות הייתה קשה מאד מהוסר חלב כסירת מטפית. בעזרתנו במיץ אטכוליות וחטיף שהיו כרשותנו וחליקנו לנטיים התרום ולילדיהם.

המטבח היה קטן. המטבדר בעוד שבי דוודים הורגים מאד היות והיה עלינו לבטל כל היום מטוחי ארמה וזה גרם לעמיס לדחית האדויות. היציאה כמספן ההנהון שהיתה בדיוק לכוון המטבח הקטנת מאד על עבודת המטבח כי בדרך כלל במקומות כאלה ישנה הנועה המירית, וגם על חלוקת המים זה קשה כי הכואבה הייתה בקרובה מקום זה. התגברנו על זאת על-ידי שנוי כוון היציאה, בהריסת כסדר מקומות וסנידת הכעבר בכורן למטבח.

המים: היו לנו 20 סוון ל-20 יום ל-500 איט. זיא 8 ליטר לאיט עם ביזול, היות והיו לנו רק 400 איט והנטיעה ארכה 12 יום היה מיט מספיק ואמורנו גם את וחיצת התיסקות והילדים הנבועים בטבעים - במים החוקים. בנית הטנקים לא הייתה בסדר, נבנו יפני כנקיט בנובה טבים על סניית בורטום חסטינה, מה שגרם גם כן לאי יציבות, חיצוק הטנקים היה ברוע מאד וגלתה מחוטב למסרע ויט להודות על זה שלא היה לנו ים חזק.

אוויר: כל האוויר היה עיי 8 ארובות אויר, 6 טכניסות ו-1 טאבו. בוסף לזה היה-ממה האולם התחתון סנדר בחלקו, זיא דוודים ודוליס כין ה-החות ל-למחלים, מה שאיטטר זרימה אויר דביות כרן אלה. גם המלחם המליון היה שו עיי מלכות וספחיים וכל זה יחד איטטר זרימה אויר לטבח, כך ייחית מה-החות היה בליד.

בתי-כסא : כתי הכסא היו בכנייהם כירכתיים באטח סחוף לדופן, היזה דחירכתיים נכסו קצת פנימה, ולא הזדקקו לשום איכסטלציה סיוחרת והיה בטור גמור, לניה-כסא זה יש לבנות תאים סיוחרים לילדים עיי חקטת החורים ולכיים חרות עיי חוסת ידיות, החסרון בבתי-כסא מאז זה הוא בזה שהוא לא רגיל על ספינות וקצה על הסוואה.

היוצא למקום ההעמסה וההעמסה: לפני היציאה מוכם עם אנטי צפון א, על מקום העמסה, וקבלנו בטיורי דייג טאנטי הכקום יום, בכרי להובילנו עד לניידת ההעמסה: כן הוטל עלינו טיירה עם סכני אור מורייט חחכה לנו בהחלה הסנדף זכו היחה צריכה להעלות ה עמסה, מוכם על ארגון ואנשים לקבוצה, קבוצת טכאים, צומרים, סדרנים וכדו', יצאו מטיורי ב-19/7 אוח"צ, החילה יגאנו לטאנטי, ארך כעתיים, בהבדל בינתיים שהמטכן סליד הוגה לא בסדר, מה טגרם לתקלות רבות בשעת הנסיעה, המטכן כרון עיי סבטיים ובטל זאת בזמן הנסיעה לא היה בכור, מה חוף אלבייר ראינו ב-14/7 בבקר תאכס, האסנו המהירות דמיינו הקורס, הסובבנו עד ל-15/7 בלילה במרחק 20 מיל מהחוף.

ההקדמות לבקורת ההעמסה היחה בסדר הודות לשלורה סנטייר הימטי ילכו, כי חדיג סצורף בכדי להובילנו לצ המטצא בלילה זנס לא בידם במרחקים כאלה מהחוף, חסירה שהיחה צריכה לחכות לנו בפתח הסנדף לא יחה, המטכן להתקדם עם אורות ככריים והגלנו בדיוק לבקורה סנקבעה בבמה, ההירבנו טול אותה בקורה עד לטאנטי 4,5 מטר, מהחוף ניתן סימן אור ספוקסן עיי טנס אורו, בקרבת מקום היה כליס וגברו עם ככוניות, כך טלג היינו בטוחים אם האור ליד החוף ככרון אלינו, אחייס הוטיעו בקורות אור עיי טנס כיס, סנטייר החליט לרדה ולבטח בסירה ולבדור את הדבור, לאחר טיירה הודאה סדקדנה בכלי על כל הקרה טלג יכוא, בסירה זה היה ה קום, השלכנו עונן דההעמסה הגלה, על החוף היה חלק מהאנטיים, חלק עדיין לא הניע, על החוף הוגר לא היה טארגון בהלס, להעמסה היו צריכות להיות טתי סירות סנסור, חן לא היו ובמקומן היו טתי סירות קטנות עם טוטייה בתוספת חסירה זלכו החלה העליה טתיחה גלתי סאודובת, בהחילה גבריים אחייס נטיים, ההכרדה גרמה לאי-סדר בכור על הנלי.

ההחלנו ב-2000 להעמיס ובמרחק ב-2000, העליה חלכה לאט, היזה והאנ יש לא היו כולט על החוף, מה טצמטר את הארגון על הנלי, והכדיים לא הבינו לטם אחס לשלחת היטיים הראשונים וליכרניים כמו סאוכס, דהייט אנטיים וקבוצות לא גמל ה.

החומר האכרני: בקטתנו לעלות ילדים רק לטעלה-מגיל 6 לא קוימה, ינו לנו הסדר רב של הטינקות, חלק גדול בכי טטה עד 10 יום, זנתיים הטינקות וילדים 1/6, האר זנתיים וכאיש חרות זגבריים דכאח נחודיים צעירים, רק גמליים טנטי חנועה רב האנטיים עלו בלי כגדים והסיכורה זבלתי סאודובנים, אולט ההגבנו, על חיגור סיד ביזם הראשון, ואחר לאכר טעם הומר זה אסור להסנדף ביות קלות טגלח טכאידוטה (כי הם זנאים כך הם המזיח) ובעיקר כטאחה זולט בטחת, זה עונד הרבה (הכודנה לצינתיים כי את העובייה טלכו אינם בניינים), זנדטף לזה אלה אינם אנטי טחנות, חומר המקשה ביותר טלג אודובנו-מכל הכחינות על החוף, החסרון ברטא או חונטת חודוט כסירות רגלי לליות כלי טלג דומה זו חונט, היו ילדים זמנורות עם זליות, טכודיים עם פאליס זבל זה חוריק טמול, נדוף ללל החתעלסויות והחיקנות לב וטכול כנטיים חרות דבטחלות היט כל מל אור, לטלרות יש כסטיק עבודת חוף מלחות גם רוסט, האנטיים חוליק לקבוצות, ככחור ככתיים ו,בוצת סודניים וטוטרניים דבטכורות היחה הוטסת זיגרויה, דככלל מכל הלך עיי המטחה של חוטת טחה, היזה הראשון היחה הקטה בליות טל חלק גדול טטה אנטי בובר ולא ראז צו חדינו את היס, כך סביים טקט כאר הקיאו והרבינו, לא סוב, דסיר לטחרת מכל אודגן והסחר, קיורן, הכסורת חונבה במקרה זה ויש לחוטיף לבלים כמות יותר גדולה.

כל הדרך היס היה טקט חוף ספעס אחת והסטיבה טולטלה כקליטה אנוז-אכילו ביס טיקט, כשהמטחיתה היחה עוברת ליזנו מהדף הטודוטלור היינו טלטלים, סחוסר יציבות וזניה על הספון, טנלי צד קליים היחה ברטה 15-20 טעלות.

בזריק יוט למני כך בזן לאורך חוף חובים חדיג אנויוון, בתחילה זרטיק במרחק מה טנבלי דהסמכו להוריד את האנטיים בהספון, אולט טכבת חכלי המטחה עם כתי

הכסא בירכתיים אשר את תשובת לבו. הן מעלינו כשלת-שעות וצלם אותנו ככל צד
 למורת מול כף בון, הוסיפה הסתיחה, התקרבה אלינו, שאלה לטם ולצרכיות, לא
 ענינו והסכנו, עיי הרט קול שלהם מסרו לנו את חרדת היום ובתוספת ציונות
 סלתם (ספר על ה-4500), בהסך הדרך ביטה להראות לנו את כח הטוב בו ועם
 הירכתיים שלו לטף את החיטום שלנו בטחה, מה שגרם להפלת העונן שלנו, אחיכ
 הוסיף ובקש סליחה והטיל את ההאשמה על "המלחים הגרועים שלנו" ועל מסורתנו
 בזה שאנו נוטעים ככלי קטן זה.
 זה הסתיחה נוספת בקרבת הכלי, יכלח לשחק את כל החיים בספינה עיי מסיכה
 האומה הלב של העוליים, כל העבודת בסטבה וכרי בפסקת ולפעמים גם גורמת לחסית
 הכלי, דבר דאזון התלטנו על האנשים, והנשק הטוב ביותר להרחקת הסתיחה
 היא עיי הרמת סלקטים באנגליה, היות ואינם רוצים שאנטיהם יקראו את הכתוב, ברוב
 הרמת הפלקט היו סיד סתלקים וכשהם עוקבים אחריו מרחוק זה בכלל לא מפריע
 לחיים על הכלי, דבר זה יש לנצל עד למאד.
 על הדרך לזונו עיי הסתיחות בהתחלפות, עיי הקמת הקשר עם הכלי זמני בודע
 לנו על זה שגם הוא מלווה.

ההתנגדות: מרוב שהחלה הסתיחה ללוותנו, ההחלנו בארזון ההתנגדות, דבר האטון.
 עיי הוצרת הצורך בהתנגדות לאנשים, אחיכ חלוקה לקבוצות התנגדות וחכנית הנכח,
 האנשים חאלה לא כאנשי אידוסה אשר עברו עליהם, וטוכנים לכלל כלם ייצרו שהם
 נוסעים לקפריסין וחלק גדול גם רצה בזאת היות וחלק מטשפתו כבר שם סתטינת
 הקורסת, חלק גדול לא היה מוכן לכך, הן ספרו ונוסף לכך הנסיים וההורים
 התנגדו לכך והטאו צד, ואם היתה ההתנגדות חזבו הית נמוך-דק דקה ולא יותר.
 זה הוכח לנו חסיר בהתקרב הסתיחה ובטעותה הטרובי הסתרה, חק חלק כסן היה
 מוכן לכלל ההגנה הטכנית שתוכנה עיי הצעת הסטון במסגרות סולווי עץ עם החורים
 למעלה, כך שזה יקרה על הקפיצה על הסטון, נוסף לזה סריתת סקומה מווייטים עיי
 מרגינה, הנכה עיי כבלים וחבלים בירכתיים, כן גם שלכרטיים, לוחות צפים במאונך,
 כן אורגנו האנשים לקבוצות, לכל אחת נמסר-תפקידה והוכנה גם דורבה, את הנשים
 והילדים העלנו לאולם העליון ביותר כאורד.

אולם בסרחק 60 מיל סחופי הארץ הוסיף סכרין בחול ההום עיי יסתח על בסול
 ההתנגדות בלב ים לנגל סצברו המיוחד (התיכונות והילדים), ובצוע ההתנגדות
 נדרשתבעת ההעברה לאנית הגדול בנמל, כשהודענו לאנשים שהחלטנו לבטל את ההתנגדות
 בחלקט מרוב סתיחות ושכחה דצו לבטק את סנפיר (סזה יש להכין ער כסח חס היו
 מוכנים להתנגדות).

זה סטרו ימים שלנו עיי מספר סתיחות בארבע-ביחר וכל הוטן ניסו לאכנע
 ולפתוח ולהסביר למפעילים בשליחת הספרות: אנגליה, צרפתית וגרמנית על הספדות
 שבהתנגדותם, ואנו חסיר בהסברה נגד, באותו ערב הודיעהאנית הקורב הסתיחה
 הכרות שהיא כותבת צורה אחרונה למנהיגי הספינה ואם יש ברצון סיטהו סאתנו
 לרוב שיצא סיפון, החכנות לעליה נעשו בסתיחות האחרות, ספסיר כיצט לדבר והודיע
 שהיות ועל ספוכיכו כ-100 תיכונות וילדים, זקנים זקנות ונשים הרות אנו לא
 נתנור, אנו נוטעים הביתה וליד הים הטרטוריאליים נדאה לקבוצת היילים בלתי
 סזוינים שיוליכונו לחיפה, הסתיחה ענתה שספסיר את הרברים ללטרונות ורק
 חקצין בתפקיד יהיה סזוין, כן שאלה באם יש לנו חולים רציניים או סודעים,
 סנסיר ענה: אחס בטארים עדיין האויב שלנו וסאויב אין אנו זיקוקים לעזרה, חס
 ענו שאנו טועים ואינם האויב שלנו, חס רק עוצרים את העליה הבלתי ליבליה,
 הכוים הופסק והסתיחות התרחקו-וליד הים כ-4-5 מיל מהחוף החולטור עלינו ולא
 כמו סוכים, עלו עם ניסן וסקילות, הסטורר חובל על-ירכו ונמטכנו לחיפה כ-0200
 נסח לאחר חקטו האחרון, בהיות האנבלים על הכלי ולאחר ספסיר ככנסתי יחד
 עם סני מלחים סאלנו לסליק, לטי סה סספענו סחולין, ההתנגדות גועה והעברה
 תיחה קצרה סאר.

ענין ההעברה: הדבר לא סדכס בסידכס כלל על ההעברה לחוטת, הוצר בודע בדרך
 והקור עם האומה חוקט וההכוננו להעברה והנה הוסיפה הודעת בטול סלייג-נדר ויומי
 לפני הארץ הרב הודיע על כסיון להעברה, כסינו לעינות זאת אבל היות והספסין
 סזולקל וההחזיקת חלצ סוכה של ההנה עיי המלחים ובירוס-ואחדון נאחרים הוספן גם
 הקור - לא כוצעה ההעברה, גם ההודעות סתחופים על ההעברה לא היו בודרות למרי
 ויש לזכור שהיינו סזויים בסתיחות.